

Alkotmánybíróság részére
1015 Budapest, Donáti utca 35-45
1535 Budapest, Pf. 773.

Ügyszám: IV/3946-1/2021

Tárgy: Alkotmányjogi panasz egységes szerkezetben

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 03 9 4 6 - 2 / 2021	
Érkezett: 2021 DEC 03. <i>Isomag</i>	
Példány: 3	Kezelőiroda.
Melléklet: 2x48 db	H

Alulírott [REDACTED] mint **indítványozó** az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény 26. § (1) bekezdése alapján valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő a Kúria **Kfv.I.35.254/2021/2.** számú végzéséhez a Pécsi Törvényszéken folyt **3.K.700.154/2021** számú perhez valamint az első és másodfokú adóhatóságok határozataihoz kapcsolódóan.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény (a továbbiakban :Abtv.) 28.§ (1) bekezdése alapján, a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot lefolytatni szíveskedjen.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg Mágocs Város Képviselő-testületének a telekadóról szóló 10/2011 (VI.30.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban telekadó rendelet) 4. §-a valamint 6. §-a alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg, továbbá az Abtv. 45. § (2) bekezdése alapján mondja ki az Alkotmánybíróság jelen eljárására okot adó egyedi ügyben való alkalmazásának tilalmát.

Az Abtv. 37. § (1) bekezdése szerint nincs akadálya annak, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 26. § (1) bekezdés alapján a sérelmezett önkormányzati rendeletet vizsgálja, mert kérelmem kizárólag annak Alaptörvénybe ütközésének vizsgálatára vonatkozik. .

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekkel összefüggésben az Abtv. 28. § (2) bekezdése alapján vizsgálja meg a Kúria **Kfv.I.35.254/2021/2.** számú végzését valamint a felülvizsgálattal támadott Pécsi Törvényszék **3.K.700.154/2021/12.** számú ítéletét és az Abtv. 45. § (5) bekezdésben foglalt felhatalmazás alapján azokat szintén semmisítse meg. Kérem, hogy a bírósági döntések 45. § (5) bekezdés alapján történő megsemmisítése esetén az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján semmisítse meg az azokhoz kapcsolódó első- és másodfokú hatósági eljárások során született döntéseket: a **Mág/103-6/2019** ügyiratszámú Mágocsi Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzője és a **BA/12/00204-4/2020** ügyiratszámú Baranya Megyei Kormányhivatal határozatait. Ezen kérelmem indoka, hogy mind az elsőfokú és másodfokú hatósági határozatok, mind a bíróság és a Kúria döntései a sérelmezett, alaptörvény-ellenes telekadó rendelet alapján állnak

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, szíveskedjék figyelembe venni, hogy, amennyiben nem választottam volna a bírósági utat, hanem egyből inkább az Alkotmánybírósághoz fordultam volna, indítványom az Abtv. 26. § (2) bekezdése alapján is megalapozott lett volna, hiszen a telekadó rendelet sérelmezett, alaptörvény-ellenes rendelkezéseinek alkalmazása a lejjebb előadott indokolás alapján bírósági döntés nélkül is jogsérelmet okozott volna.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 27. §-a alapján vizsgálja meg a Kúria **Kfv.I.35.254/2021/2.** számú végzése alaptörvény-ellenességét, továbbá a felülvizsgálattal támadott Pécsi Törvényszék **3.K.700.154/2021/12.** számú ítéletét és az Abtv. 43. § (1) bekezdésnek megfelelően azokat semmisítse meg, továbbá kérem, hogy az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján semmisítse meg a kapcsolódó első- és másodfokú hatósági eljárások során született döntéseket is: a **Mág/103-6/2019** ügyiratszámú Mágocsi Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzője és a **BA/12/00204-4/2020** ügyiratszámú Baranya Megyei Kormányhivatal határozatai

Tekintettel arra, hogy külön a sérelmezett telekadó rendelet és külön a sérelmezett bírósági döntés(ek) kapcsán is felmerül az alaptörvény-ellenesség, ugyanakkor a telekadó rendelet és meghozatalának körülményei képezik a bírósági ügy(ek) egyik kiindulópontját és egyik központi elemét, kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 28. § (1) és (2) bekezdését is alkalmazni szíveskedjék, és a fent felsoroltak alkotmányosságát illetve alaptörvény-ellenességét együttesen, egymásra vetítve is vizsgálni szíveskedjék.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 61. § (1) bekezdés b) pontja alapján hívja fel a bíróságot az alkotmányjogi panaszban támadott jogerős döntés végrehajtásának az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig való felfüggesztésére. Kérelmem indoka, hogy az első- és másodfokú adóhatóságok jogerős határozatainak valamint a Pécsi Törvényszék ítéletének végrehajtásához fűződő közérdeket a méltányolható magánérdekem megelőzi, hiszen számomra a határozat azonnali végrehajtása - figyelemmel jövedelmi viszonyaimra - súlyosabb hátránnyal járna, mint az alperesnek a jogerős ítéletig a határozat végrehajtásának elmaradása.

Álláspontom szerint a sérelmezett jogszabály és bírósági döntések Alkotmánybíróság általi megsemmisítése esetén az ítélet addigra esetleg megtörténté váló végrehajtását követően az eredeti állapotot visszaállítani nem lehet, ezáltal az alkotmányossági panasz súlytalanná válik

Alkotmánybíróság hatáskörének és az indítványozó jogosultságának jogalapja:

Indítványom elbírálásához az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) és d) pontja alapján hatáskörrel rendelkezik, valamint az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés a) és b) pontja alapján jogosult az indítvánnyal érintett jogszabályt és bírósági döntéseket megsemmisíteni.

Az Abtv. II. fejezetében foglaltak szerint az Alkotmánybíróság feladat- és hatáskörébe tartozó eljárásokon belül a 9. pontban foglalt 26. § (1) bekezdés és 27. § alapján az Alkotmánybíróság hatáskörrel rendelkezik az alkotmányjogi panasz kivizsgálására és döntéshozatalra. Ezzel összefüggésben a fenti kérelmeimben jelzett jogszabályhelyek alapján az Alkotmánybíróság egyéb, fent jelzett cselekményekre is hatáskörrel és jogalappal rendelkezik.

Az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a határozza meg az indítványozó alkotmányjogi panasz beadására vonatkozó jogosultságát, melyek alapján az alább kifejtett indokok, Alaptörvényben biztosított jogok sérelme, megsértett alaptörvényi rendelkezések, az Alaptörvénybe való ütközés indokolása valamint a fent részletezett, döntésre vonatkozó kérések szerint jogosult vagyok kérelmem benyújtására. Kérelmem benyújtására az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) és b) pontjában valamint a (2) bekezdés a), b) és c) pontjában foglaltak alapján is jogosult vagyok.

Kérelmem bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességeket és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket mutat be, ezért az Abtv. 29. §-ában foglaltak szerint befogadható.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását mérlegelési jogkörében tagadta meg, tehát az Alkotmánybíróság vizsgálhatja a Kúria döntését.

Az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az Alkotmánybíróság az mágocsi telekadó rendelet sérelmezett szakaszainak Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, és korlátozás nélkül megsemmisítse azokat.

Az Abtv. 37. § (1) bekezdése szerint nincs akadálya annak, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 26. § (1) bekezdés alapján a sérelmezett önkormányzati rendeletet vizsgálja, mert kérelmem kizárólag annak Alaptörvénybe ütközésének vizsgálatára vonatkozik.

Kérem szépen a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy – amennyiben van rá mód – indítványom vizsgálata során szíveskedjék figyelembe venni, hogy anyagi helyzetem miatt nem tudok ügyvédi segítséget igénybe venni, így adott esetben az érvelésem jogvégzett személy számára esetleg kevésbé koherens vagy logikus. Kérem szépen a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy – amennyiben módjában áll – a sérelmezett jogszabályhelyek és bírósági döntések vizsgálata során a sérelmekkel kapcsolatos indokaimat a jogszabályhelyek és bírósági döntések által eredményezett méltánytalan helyzetemet figyelembe véve vizsgálja és értelmezze.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panasszal érintett,

Mágocs Város Önkormányzati Képviselő-testületének a telekadóról szóló 10/2011 (VI.30.) önkormányzati rendeletének 4. §-a valamint 6. §-a.

valamint az Abtv. 27. § alapján előterjesztett alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntések:

- Felülvizsgálati bíróság::

Kúria **Kfv.I.35.254/2021/2.** számú végzése (F32. melléklet)

- Elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék **3.K.700.154/2021/12.** számú ítélet (F/29. melléklet)

Bírósági döntéssel érintett hatósági határozatok:

- Elsőfokú adóhatóság:

Mágocsi Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzője: **Mág/103-6/2019** ügyiratszámú (F/4. melléklet); a Mágocs [REDACTED] u ingatlan ügyében

- Másodfokú adóhatóság:

Baranya Megyei Kormányhivatal **BA/12/00204-4/2020** ügyiratszámú (F/7. melléklet) határozata

A tényállás és a pertörténet rövid ismertetése:

- 2006 – 2007 évben indítványozó [REDACTED] önkormányzati külterületi termőföld ingatlant vásárolt (7,42 Ft/m² áron) (1/2 – 1/2 tulajdoni hányadban) egy ismerősével. Eladó Mágocs Város Önkormányzata nevében dr. Czinege Imre polgármester volt.

Az ingatlanok a település [REDACTED], közmű nélküliek, közútról nem megközelíthetők. Jelen panasszal ezek közül az [REDACTED]:

[REDACTED] telkek érintettek.

- A Körzeti Földhivatal (7300. Komló, Berek u. 3) 10.211/5/2007. számú irata (F/11. melléklet), Mágocs Nagyközség Önkormányzatának 2007. augusztus 13-án kelt kérelmére engedélyezte, hogy "mágocsi külterületi termőföld ingatlanokat belterületbe vonják és azokat a ROC Mágocs Korlátolt Felelősségű Társaság rekreációs öko centrum létesítésére hasznosítsa." azzal a megkötéssel, hogy „A földhasználók (tulajdonosok) kötelesek az engedélyezett célú felhasználásig hasznosítási kötelezettségüknek eleget tenni, azaz a művelési ágnak megfelelő termelést folytatni, vagy termelés folytatása nélkül a talajvédelmi előírásokat betartani.”

- 2009 – 2010 között az ½ – ½ tulajdoni hányadokat cserével 1/1 tulajdoni hányaddá alakították.

- 2010. évben, a földvédelmijárulék befizetése után, Mágocson, közel 100 hektár külterületi földet belterületbe csatoltak (F/12. melléklet). "Mágocs Város Önkormányzatának 2010.03.08-án kelt kérelme, ~ a Képviselő Testület 84/2007 (VIII.09.) számú határozata, a Komló Körzeti Földhivatal 10211/2007 számú határozata, a Baranya Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Erdészeti Igazgatóságának 11.4/3999/1/2008 számú határozata, valamint a 30/2010 számú változási vázrajz alapján történt.”

- Az ingatlanok Mágocs Város Képviselő-testületének 3/2006 (IV.1.) helyi építési szabályzat (HÉSZ) előírásai szerint a rekreációs öko centrum létesítésére kijelölt különleges építési övezetben helyezkednek el az alábbiak szerint:

[REDACTED] építésügyi szakhatósági állásfoglalás alapján, az "Et. Jelű turisztikai erdőövezetben helyezkedik el." (F/21. melléklet)

[REDACTED] építésügyi szakhatósági állásfoglalás alapján, az "Et. Jelű turisztikai erdőövezetben helyezkedik el." (F/20. melléklet)

[REDACTED] építésügyi szakhatósági állásfoglalás alapján, a "Rekreációs Öko Centrum területén helyezkedik el, annak is a K-R-1 és K-R-2 alövezetében". (F/22. melléklet)

Az előzetes építésügyi szakhatósági állásfoglalásokat a Mágocsi Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzője hozta és írta alá. Az előzetes szakhatósági állásfoglalások a tulajdonos, legutóbbi 2020. évi ezirányú kérelme ellenére, egyik ingatlan esetében sem járult hozzá a telekmegosztáshoz.

- 2011. 06. 30. Mágocs Város Önkormányzati Képviselő-testülete megalkotta a telekadóról szóló 10/2011 (VI. 30.) önkormányzati rendeletet (F/0 melléklet), mely alapján a fent jelölt ingatlanok telekadó-kötelessé váltak.

- 2012. 08. 28. A telekadó rendelet jogalkotói döntést megalapozó törvényi feltétele az előzetes hatástanulmány az elfogadást 14 hónappal követően elkészült. (F/13. melléklet)

- Indítványozó a telekadó rendelet magasabb szintű jogszabályba ütközése valamint a fizetendő adó összegének helytelen megállapítása okán történt kezdeményezésére 2011. és 2013. között a Baranya Megyei Kormányhivatal több törvényességi vizsgálatot folytatott és több törvényességi felhívást tett a telekadóról szóló 10/2011 (VI.30.) önkormányzati rendelettel összefüggésben. Az utolsó ilyen törvényességi felhívás 2013. március 19. napján kelt BAB/4/451-3/2013 számon (F/14. melléklet), mely szerint a telekadó rendelet "adómértéket valamint adómentességet megállapító paragrafusai a helyi adóról szóló 1990. évi C törvény 6.§ c) pontjába ütköznek". A törvényességi felhívás értelmében a képviselő-testületnek a jogszabálysértést meg kell szüntetnie, ellenkező esetben a kormányhivatal a törvényességi felügyeleti eljárás egyéb eszközeinek alkalmazásáról dönt a jogszabálysértés megszüntetése érdekében.

- 2013. 05. 16. A Baranya Megyei Kormányhivatal BAB/4/451-7/2013 számú végzés (F/16. melléklet a törvényességi felhívás lezárása tárgyában) indoklása szerint Mágocs Város Önkormányzati Képviselő-testülete „a 40/2013 (IV,23,) számú határozatával elfogadta a

törvényességi felhívást, valamint 2013. október 31 napjával elrendelte a rendelet 4. §-ában foglalt adómentességre vonatkozó szabályozás felülvizsgálatát. A testület a 8/2013.(IV.30.) számú rendelete 1. §-ában továbbá a telekadó mértékét a felére 50Ft/m² összegben állapította meg 2013. május 1-jei hatállyal.”

- A mentességi szabályt 2013. október 31. napjáig, az önkormányzat a Kormányhivatal törvényességi felhívása, és a saját határozata ellenére sem vizsgálta. Az önkormányzat a törvényességi felhívásnak tehát nem tett eleget, a jogszabálysértést nem szüntette meg. A helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának megállapítására irányuló kormányhivatali indítvány nem történt. Mágocs Város Önkormányzata **187/2016.(IX. 27.)** számú határozat (F/17.melléklet) szerint „pótlólagosan eleget téve a 40/2013(IV.23.) számú határozatának 3.pontjában foglaltaknak elvégezte a telekadóról szóló 10/2011.(VI. 30.), önkormányzati rendeletének felülvizsgálatát és úgy döntött, hogy a telekadóról szóló önkormányzati rendeletet a jelenleg is hatályos formájában változatlanul hatályban tartja, sem az adó mértékét, sem a mentességek körét nem kívánja módosítani.” A Baranya Megyei Kormányhivatal BAB/4/451-3/2013 számú felhívásában kimondott, a helyi adókról szóló 1990. évi C törvény 6.§ c) pontjába való ütközés a mai napig fennáll.

- A Mágocsi Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzője 2014. 02. 12-én adóhatározat kiadása nélkül értesítette az Indítványozó adózót a 2014. évi „Telekadó egyenlegéről”, mely szerint a [REDACTED] telkei után fizet adót.

- Az adóegyenleg kapcsán benyújtott méltányossági kérelmet a Mágocsi Közös Önkormányzat Jegyzője elutasította, az ezzel kapcsolatos fellebbezést a Baranya Megyei Kormányhivatal BAB/5/465-2/2015 számú határozatával elutasította. Ezek után indítványozó az adófizetés ügyében a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz jogorvoslati kérelemmel fordult. A Bíróság 7.K.27.195/2015/18. számon (F/1 melléklet) ítéletet hozott, mely szerint az alperes „határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezi és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezi” az adóalap megállapítása, a tényállás tisztázása és a méltányosság megállapítása érdekében.

- Időközben, 2014. 04. 02-án kelt levelében az Önkormányzat a fent leírt telkek tekintetében kifejezte telek-visszavásárlási szándékát az eredeti eladási áron (7,42 Ft/m² áron) (F/18. melléklet), melyet 2014. 04. 16-án kelt levelében megerősített (F/19. melléklet), azonban Indítványozó a telkeket nem kívánta eladni. Az Önkormányzat a telkeket gazdasági céljának megvalósítása, a közeli iparterület bővítésének lehetővé tétele érdekében kívánta megvásárolni

- A 7.K.27.195/2015/18. számú ítéletet követően a Mágocsi Közös Önkormányzat Jegyzője által hozott új adóhatározatok a [REDACTED] telkekre 2014, 2015, 2016 évre vonatkozóan adóketest állapítottak meg, és méltányosságot nem gyakoroltak. Az elsőfokú adóhatóság megismételt új eljárása szintén a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságra került, és a bíróság a 4.K.27.045/2017/41. számon (F/2 melléklet) ítéletet hozott, mely az alperes határozatait „elsőfokú határozatokra is kiterjedően hatályon kívül helyezi és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezi.”. „Az alperesnek a megismételt eljárásban tehát a határozatában a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.195/2015/18. számú ítéletében foglaltak maradéktalan végrehajtásával kell pontosítania a felperes 2014. évre fennálló adófizetési kötelezettségét a tényállás teljes körű tisztázásával, a felperes által felhozott összes körülmény vizsgálatával, majd pedig az így megállapított 2014. évi adó tekintetében döntenie kell méltányossági jogkörben az adó elengedéséről, vagy mérsékléséről.”

- Az elsőfokú adóhatóság 2014. évre vonatkozó méltányossági határozata szintén a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságra került, és a bíróság 8.K.27.795/2018/5. számú ítélete

szerint (F/3. melléklet), az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezi és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezi” mert „megállapítható, hogy az ítélet meghozatalának időpontjában nem tett eleget az alperes a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.195/2015/8. számú ítéletében foglaltaknak.” Az ítélet kelte 2019. évi február hó 7. napja.

- A Baranya Megyei Kormányhivatal az ítélettel szemben (F/23. melléklet) észrevételt tett, melyet a bíróság (F/ 24. melléklet) elutasított.

- A bíróság 8.K.27.795/2018/5. számú ítéletével kapcsolatban a Mágocs Közös Önkormányzati Hivatal [Mág/103-3/2019 ügyiratszámú Hivatalos Feljegyzés (F/25. melléklet) című dokumentuma szerint] állásfoglalást kért a Baranya Megyei Kormányhivataltól. "A Baranya Megyei Kormányhivatal Hatósági Főosztályának véleménye szerint az ítélet fényében az ügy tárgyában újabb eljárás lefolytatására és további határozat hozatalára nincs szükség, ennek megfelelően hatóságom nem hozott újabb döntést."

- A mágocsi Önkormányzat nem tett eleget 8.K.27.795/2018/5. számú ítéletnek (sem), nem teljes körűen nem tisztázta a tényállást, hanem helyette a Mágocsi Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzője mint elsőfokú adóhatóság a [REDACTED] (F/5. melléklet),

[REDACTED] számú (F/6. melléklet) határozatában állapított meg 2015-2016-2017-2018-2019 évre telekadó fizetési kötelezettséget.

- E határozatokkal szembeni fellebbezés nyomán a Baranya Megyei Kormányhivatal BA/12/00204-4/2020 számon [REDACTED] BA/12/00204-5/2020 számon [REDACTED] hrsz.) és BA/12/00204-6/2020 számon [REDACTED] helybenhagyó, illetve részben változtató határozatokat hozott.

- Indítványozó adózó a fenti kormányhivatali határozatokkal szemben 2020. 03. 09-én jogorvoslati kérelmet terjesztett fel a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságra, (F/10 melléklet) mert véleménye szerint az önkormányzati adóhatóságok alapjául szolgáló telekadó rendelet adómértéket valamint adómentességet megállapító paragrafusai továbbra is a helyi adókról szóló 1990. évi C törvény 6.§ c) pontjába ütköznek, ahogy azt a Baranya Megyei Kormányhivatal 2013. március 19. napján kelt BAB/4/451-3/2013 sz. törvényességi felhívása (F/14. melléklet) kimondja, illetve az adó mértékének meghatározásakor nem került minden egyedi sajátosság feltárára. Adózó kérte – amennyiben a 8.K.27.795/2018/5 számú ítélet ebben az ügyben nem irányadó – az önkormányzati rendelet egészének, de különösen a 4. és 6. §-a magasabb rendű jogszabályba ütközésének megállapítását és/vagy perbeli alkalmazhatóságának kizárását, valamint az önkormányzati adórendelet és adóhatározatok meghozatala körülményeinek vizsgálatát. Adózó felperesi keresetében bemutatta az önkormányzati telekadó rendelet alaptörvénybe ütközését, és létrejöttének a joggal visszaélő körülményeit jogi anomáliáit.

- A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság megszűnése okán az ügy átkerült a Pécsi Törvényszékre, amely egy panaszból három eljárást generált. Indítványozó (akkor adózó/felperes) kérelmére a Pécsi Törvényszék a három eljárást felfüggesztette, az önkormányzati adórendelet Kúria Önkormányzati Tanácsa előtti felülvizsgálatával egyetértett. (F/37. melléklet), egyetlen előterjesztést nyújtott be a Kúria felé.

Azonban a Pécsi Törvényszék a felülvizsgálati indítványában a felperes adós véleménye szerint nem tért ki a telekadó rendelet megalkotásának összes kifogásolt körülményeire, a rendelkezések diszkrimináció tilalmába illetve Alaptörvénybe ütközésére, így indítványozó számos felvetése megválaszolatlan maradt. A telekadó rendelet megalkotásának kifogásolt körülményei többek között, hogy az Önkormányzat Képviselő-testületének üléseiről szóló jegyzőkönyvek tanúsága szerint az

önkormányzati telekadó rendelet meghozatalának indoka a „két nem helyi lakos telektulajdonos” megadóztatása, végső soron a célja a telkeknek akár a jelzálogosítás eszközével történő visszaszerzése egyéb gazdasági-üzleti célok megvalósítása érdekében.

- Adózó/felperes a felperesi keresetében azonnali jogvédelmet kért, melyet Pécsi Törvényszék elutasított, ezért felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához. A Kúria új határozat hozatalára utasította a Pécsi Törvényszéket. (F/26 melléklet) A Kúria döntés jogi indoka a [13];[14] [15] alatt olvasható.

- A Pécsi Törvényszék 3.K.700.126/2021/12 számú Ítélete (F/27. melléklet), a 3.K.700.153/2021/12 számú Ítélete (F/28. melléklet) valamint a 3.K.700.154/2021/12 számú ítélete (F/29.melléklet) alperesnek kedvezett.

- Adózó/felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúria felé, mind a három ítélettel szemben. (F/39; F/40 és F/41 mellékletek)

- A Kúria, a Kfv.I.35.251/2021/2. számú (F/30.melléklet); a Kfv.I.35.250/2021/2. számú (F/31.melléklet), valamint a Kfv.I.35.254/2021/2. számú (F/32.melléklet) végzésében, a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadta, mely végzésekkel szemben perorvoslatnak nincs helye.

- 2021. 10. 22.- én a Baranya Megyei Kormányhivatal három fizetési felszólítást küldött az alperesnek járó perköltség tárgyában (F/34; F/35; és F/36 mellékletek)

b) A jogorvoslati lehetőség kimerítése

Ahogy ez a fenti pertörténetből is megállapítható, Indítványozó a kétfokú adóigazgatási eljárásban adózóként, majd az ezt követő bírósági és kúriai felülvizsgálati eljárásban felperesként vett részt. Indítványozó, mind a közigazgatási, mind pedig a bírósági szakban (a közigazgatási perben és a felülvizsgálati eljárás, mint rendkívüli perorvoslati eljárás során is) minden esetben kimerített minden rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget, további jogorvoslati lehetőségek számára nem biztosítottak.

A jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező egyedi ügyben alkalmazott jogszabállyal kapcsolatban alkotmánybírósági eljárást indítványozó korábban nem kezdeményezett, továbbá a Kúria felülvizsgálati eljárása befejeződött, perújítási kérelem nem került benyújtásra. A fentiek által a jogorvoslati lehetőségeket indítványozó kimerítette.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria Kfv.I.35.251/2021/2.; Kfv.I.35.250/2021/2.; és a Kfv.I.35.254/2021/2. számú végzése postai úton érkezett a Pécsi Törvényszéktől és 2021. augusztus 31. napján került átvételre, így a 60 napos indítványtételi határidő 2021. október hó 30. napján jár le. Az Alkotmánybírósághoz 2021. október 25-én érkezett.

Az Alkotmánybíróság IV/3945-1/2021; IV/3946-1/2021; és IV/3947-1/2021 ügyszámú hiánypótlási felhívásai 2021. november hó 09 napján kerültek átvételre, így a hiánypótlási határidő 2021. december hó 09 napján jár le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása:

Ahogy ez a pertörténetnél hivatkozott adatokból, illetve a mellékelt csatolt határozatokból és ítéletekből is megállapítható, a jelen panasz tárgyát képező határozatokkal/ítéletekkel érintett bírósági eljárásokban, felperesként vett részt az Indítványozó. A Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata szerint polgári peres eljárásokban (illetve a jelen esetben közigazgatási perben) a felperes, mint fél érintettsége nem kíván külön bizonyítást, így kéri az Indítványozó, hogy érintettségét ez alapján a Tisztelt Alkotmánybíróság elfogadni szíveskedjen.

e) Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Indítványozó álláspontja szerint a Kúria és a Pécsi Törvényszék jelen panasszal támadott döntését érdemben befolyásolta az a tény, hogy az ügy jogi alapja az alaptörvény-ellenes önkormányzati telekadó rendelet. A bíróság a döntésében és az eljárásában is a támadott önkormányzati rendelkezést, az önkormányzati telekadó rendeletet alkalmazta, ennek alapján hagyta helyben az első és másodfokú hatóság döntését, adós fizetési kötelezettségét.

Az, hogy a bíróság az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben hogyan befolyásolta, valamint, hogy a felmerült kérdések alapvető alkotmányjogi jelentőségűek, részletesen az alábbiakban kerül bemutatásra.

Indítványozó alkotmányjogi jelentőségűnek ítéli az egyedi ügyében is azt a kérdést, hogy: „...a jogrendszerből hiányoznak azok a hatékony jogvédelmi eszközök, amelyek segítségével az adóalany – egyedi jogorvoslat során – érdemben vitathatná, hogy az egyedi ügyében kivetett vagyoni típusú helyi adó mértéke megfelel-e az Alaptörvény XXX. cikkéből levezethető követelményeknek.” (AJB-5858/2014.).

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezései:

Indítványozó véleménye szerint Mágocs Város Képviselő-testületének a telekadóról szóló 10/2011 (VI.30.) önkormányzati rendelete 4. §-a és 6. §-a és a jogalkotási folyamat módja az alábbiakban felsoroltak szerint Alaptörvénybe ütköznek, ezáltal sértik az indítványozó alapvető jogait, továbbá a jogalkotási folyamat az utolsó pont szerint is Alaptörvénybe ütközik így ebből kifolyólag és ezzel összefüggésben is sérülnek az indítványozó alapvető jogai.

Alaptörvény XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Alaptörvény XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Alaptörvény XIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár. (2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből,

törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

Alaptörvény XXX. cikk (1) Teherbíró képességének, illetve a gazdaságban való részvételének megfelelően mindenki hozzájárul a közös szükségletek fedezéséhez.

Alaptörvény B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Indítványozó véleménye szerint az általa kezdeményezett kúriai felülvizsgálat az alábbiakban felsoroltak szerint Alaptörvénybe ütközik, és ez által sérti az indítványozó alapvető jogait:

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslással éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Alaptörvény B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Indítványozó véleménye szerint az általa kezdeményezett bírósági eljárás(ok) és döntés(ek) az alábbiakban felsoroltak szerint Alaptörvénybe ütközik(ütköznek), ez által sérti(k) az indítványozó alapvető jogait.

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslással éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Alaptörvény B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Az alkalmazott jogszabályok

- Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Art.)
- A 2017. évi CLI törvény az adóigazgatási rendtartásról (a továbbiakban: Air.)
- A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.)
1.§ (1); 6.§ c); 7.§ g); 17.§; 18.§; 19. §; 20.§; 21.§; 22. §
- Mágocs Város Önkormányzati Képviselő-testületének 10/2011.(VI.30.) rendelete a telekadóról
4.§ Adómentesség
Adómentes a Htv. 19.§-ban foglaltakon túl a magánszemély tulajdonában lévő 10.000 m² meg nem haladó telek. Azon tulajdonos aki adómentességre nem jogosult, a telek egész területe után telekadó fizetésre kötelezett.
6.§ Adó mértéke
Az adó mértéke közművesítési fokokként:
- közművesítés nélküli telek: 50.-Ft/m²
- közművesített telek: 50.-Ft/m²
- A 2017. évi I. törvény a közigazgatási perrendtartásról (a továbbiakban: Kp.)

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása illetve a megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása:

A Mágocs Város Önkormányzati Képviselő-testületének a telekadóról szóló 10/2011 (VI.30.) önkormányzati rendelete 4. §-nak és 6. §-nak alaptörvény-ellenességének indokolása:

Alaptörvény XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Indítványozó szerint az Alaptörvény XV. cikkének mind az (1) mind a (2) bekezdését az alábbiak alapján többszörösen sérti a telekadó rendelet két sérelmezett szakasza.

A 42/2012. (XII. 20.) AB határozat kimondta, hogy: „A XV. cikk (2) bekezdésében foglalt tilalom kiterjeszhető a teljes jogrendszerre, mert az ott felsorolt diszkriminatív megkülönböztetésnek nemcsak az alapvető jogok védelmi körébe tartozó jogszabályokban, hanem bármely jogszabályban előfordulhatnak. Joggal feltételezhető, hogy az Alaptörvény értékrendje szerint ezek a megkülönböztetések akkor is tilosak, ha nem az alapvető jogok védelmi körébe eső tárgyakat szabályozó jogszabályok tartalmazzák. A tilalom ugyanis nem az alapvető jogok egyenlőségét szolgálja, amelyet az I. cikk és az Alaptörvény más rendelkezései különben is biztosítanak, hanem éppen az ott megjelölt (változatlan) tulajdonságok szerinti megkülönböztetést tiltja.”

Mágocs Város Önkormányzati Képviselő-testületének a telekadóról szóló 10/2011 (VI.30.) önkormányzati rendelete 4. §-a kimondja, hogy „adómentes a Hatv. 19. §-ban foglaltakon túl a magánszemély tulajdonában lévő 10.000 m² meg nem haladó telek. Azon tulajdonos, aki adómentességre nem jogosult, a telek egész területe után telekadó fizetésre kötelezett.” Indítványozó véleménye szerint a telekadó alanyai között a mentesség szempontjából egyetlen megkülönböztető ismérv az, hogy a tulajdonukban álló földterület kisebb vagy nagyobb 1 ha-nál. Ez vagyoni alapon történő megkülönböztetés. Míg a 9999 m²-es földterület tulajdonosa mentes az adó alól, addig a 10.001 m²-es telek tulajdonosa nemcsak az 1 ha-t meghaladó terület után, hanem a teljes földterület után adózik. A telektulajdonosok 1 ha-t meg nem haladó tulajdona tehát más-más megítélés alá esik, hiszen ha ennél több földje is van valakinek, az fizet az olyan és akkora földrészlet után is, amilyen és amekkora más, nem fizető tulajdonosnak is van. Vagyis az egyértelműen összehasonlítható helyzetben lévő alanyok, a telektulajdonosok homogén csoportján belül az 1 ha alatti földterületük tekintetében alaptörvény-ellenes módon különbséget tesz, nem pedig csak az 1 ha-t meghaladó földrészlet után ír elő adófizetési kötelezést. Másként fogalmazva: Míg ugyanazon adóalanyok körében az 1 ha alatti telkek tulajdonosai mentesülnek az adó megfizetése alól, addig az 1 ha-nál nagyobb telektulajdon esetében az adó a más esetben mentesülő földrészlet után is, vagyis a teljes területre – mintegy szankciószerűen – kivetésre kerül. Szankciószerűen, hiszen, míg a 9999 m²-es telek tulajdonosának a tulajdonlását elnézi, és nem fizettet vele adót, addig az 1 ha feletti földtulajdonossal megfizetteti a másik esetben elnézett földrészlet adóját is. Ha indítványozó megoszthatta volna földjeit – amelyhez a hatóság nem járult hozzá! – akkor mentesült volna az adófizetés alól, így viszont a hatóság „bünteti”, hogy ekkora földdel rendelkezik.

A telekadó rendelet 1 ha-os válaszvonalat megfogalmazó mentességi szabálya más megvilágításba helyezve is aggályos: Az 1 ha-t meghaladó telek tulajdonosa a teljes terület után fizet akkor is, ha nincs más földtulajdona. Eközben példának okáért egy másik adóalanyunk 4 db 9999 m²-es földterület van a tulajdonában – adott esetben egymás melletti telkek is lehetnek, vagyis a valóságban majdnem 4 ha-os egybefüggő területe van –, és mentesül a telekadó fizetési kötelezettség alól. A telektulajdonosok között az egyetlen megkülönböztető ismérv az, hogy

egyetlen darab telkük mekkora. A példaként felhozott esetben a 10.001 m²-es telektulajdonnal rendelkező fél az egész telek után fizet m² alapú adót, míg a másik, összesen 39.996 m² telektulajdonnal rendelkező fél egy m² után sem fizet adót. .

Az Alaptörvény XV. cikkének való megfelelés érdekében a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban Htv.) 7. § g) pontja megköveteli, hogy az önkormányzat úgy állapítsa meg az adó mértékét, az adómentességet és adókedvezményt, hogy azok összességükben egyaránt megfeleljenek i) a helyi sajátosságoknak, ii) az önkormányzat gazdálkodási követelményeinek és iii) az adóalanyok széles körét érintően az adóalanyok teherviselő képességének. Helyi sajátosság (i), hogy az adózók széles köre nem rendelkezik 1 ha-t meghaladó területtel, melyre a különböző mentességek és kedvezmények tekintettel is adózni kellene. Amennyiben az Önkormányzat (ii) gazdálkodási követelményei okán további adó formájában beszedett bevételekre szorul, úgy olyan módon kellett volna a rendeletet meghozni, hogy a mentességi szabály ne szűkítse a (iii) tényleges adófizetésre kötelezettek körét 2 személyre (2 személy kapcsán a későbbiekben leírtak nyújtanak bővebb információt).

Világos, hogy a telekadó rendelet mentességi szabálya az adózók széles körét teherviselő képességükre való tekintettel mentesíteni óhajtja az adófizetési kötelezettség alól, de pusztán a tulajdonolt terület nagysága alapján „dönteni” arról, mely adózók „milyen teherviselő képességgel rendelkeznek” – vagyis hogy 1 Ha alatti tulajdon esetén „nem tudják” viselni a közterheket, de 1 Ha feletti tulajdon esetén már azt is kötelesek „viselni tudni”, amit más „nem tud” – a fentiek nyomán az Alaptörvény diszkrimináció tilalmának elvébe ütközik, jogszerűtlen, igazságtalan, méltánytalan.

Indítványozó véleménye szerint az Alaptörvény törvény előtti egyenlőségének elve az indítványozó ügyében a lakóhely szerinti megkülönböztetés alapján is sérül: A Baranya Megyei Kormányhivatal 2013. március 19. napján kelt BAB/4/451-3/2013 sz. törvényességi felhívásának (F/14. melléklet) 2. pontja szerint „A polgármester ... tájékoztatása alapján 87 db beépítetlen terület van, melyből telekadó alá 21 db esik. A válaszból az is kiderült, hogy az érintett területek tulajdonosainak – mivel azok nem mágocsi lakhelyű, ingatlan befektetéssel foglalkozó magánszemélyek, vagyoni és jövedelmi viszonyaikra való tekintettel – a testület véleménye szerint az adó kifizetése nem okozhat gondot. Így a képviselő-testület álláspontja alapján a településen bevezetett telekadó mértéke nem minősül aránytalannak, ezért a testület a telekadónak a rendelet 6.§-ában meghatározott mértékét nem módosította.”

A polgármester Kormányhivatalnak írt válaszából tehát kiderül, hogy ő illetve a Képviselő-testület tisztában van azzal: a 21 db telekadó alá eső telek tulajdonosai nem mágocsi illetőségűek. Mi több, a válaszlevélből illetve a jelen indítványban másutt részletezett képviselő-testületi ülések jegyzőkönyveiből kiderül, hogy a szabályozás háttérében éppen a nem mágocsi illetőségű tulajdonosok megadóztatásának célzata áll. A 21 db telek mind az indítványozó és ismerőse tulajdonát képezi, vagyis a rendelet alapján a valóságban adófizetésre kötelezettek köre pusztán két személyre terjed ki. A polgármester tájékoztatásából egyértelműen kitűnik, hogy azok az ingatlanok esnek telekadó fizetési kötelezettség alá, melyek tulajdonosai nem mágocsi illetőségűek, vagyis a telekadó rendelet szerint telekadó fizetésre kötelezett személyek köre a valóságban csak a lakóhely alapján hátrányosan megkülönböztetett ingatlantulajdonosokra terjed ki. A telekadó rendelet által valóban megadóztatottak köre kapcsán a megkülönböztetés alaptörvény-ellenessége megállapítható, hiszen a jogszabály, a szabályozás – a polgármester fent idézett tájékoztatása és a képviselő-testületi ülések jegyzőkönyve alapján – végeredményben és célzatosan a 191/B/1992. AB határozat szerint „egymással összehasonlítható jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne”. Indítványozó ügyében a megkülönböztetésnek nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka – illetve ha van, az illegitim célzatú –, vagyis önkényes, és így a 14/2014 (V. 13.) AB határozat által megerősített korábbi alkotmánybírói gyakorlat alapján is alaptörvény-ellenes megkülönböztetésnek minősül, hiszen a 2 adófizető személy nem mágocsi illetőségű személy.

A Képviselő-testület a telekadó rendeletet úgy alkotta meg, hogy az adófizetésre valóban kötelezettek szűk kört, konkrétan két személyt érintenek, és ennek a Képviselő-testület tudatában volt, mi több, a rendelet szándékosan és célzatosan került úgy megszövegezésre, hogy az adókötelezettek köre a valóságban csupán a két nem mágocsi illetőségű személyre terjedjen ki. Erről a célzatosságról, illetve a célt leplezni kívánó jogi „csűrő-csavaró” ötletelésről, megbeszélésekről többek között a 2013. 04. 23-i üléséről szóló jegyzőkönyv (F/15 melléklet) ad tanúbizonyságot, amely szerint [REDACTED]

A Kúria Köf.5.010/2018/3. számú határozata alapján: „Közvetett hátrányos megkülönböztetés valósul meg akkor, ha a telekadó fizetésére szóló helyiadó-fizetési teher legitim adópolitikai cél nélkül – formálisan normatívan meghatározott tárgya ellenére – ténylegesen csak célzottan, egyedileg kötelezett adóalanyt érint.” Tekintettel a fent és lejjebb előadottakra, és arra, hogy az érintett két telektulajdonos egy időben vásárolta meg – először 1/2-1/2 tulajdoni hányaddal majd csere útján 1/1 tulajdoni hányaddá alakítva – a telkeket, elmondható, hogy a mágocsi telekadó rendelet egyedileg kötelezett adóalany(oka)t érint, vagyis a (közvetett) hátrányos megkülönböztetés megvalósul.

Másfelől indítványozó hátrányos helyzetbe kerül annak okán is, hogy ahol viszont indokolt, szükséges és megszokott, ott a mágocsi telekadó rendelet nem tesz különbséget az egymással összehasonlítva egyértelműen különböző, eltérő adottságú telkekkel rendelkező jogalanyok között. Annak ellenére nem tesz különbséget, hogy az Alkotmánybíróság hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó eddigi gyakorlata alapján a csoportképzés szabályaira és azon alapelvre, amely szerint a homogén csoportba tartozók azonos, az eltérők eltérő kezelésre tarthatnak igényt, tekintettel indokolt lenne. A mágocsi telekadó rendelet a közművek nélküli ingatlanokra ugyanakkora adómértéket állapított meg (a leghátrányosabb magyar kistérségek egyikében, a Baranya megyei Sásdi kistérségben fekvő, Mágocs Városában) mint a közművesítettekre. Indítványozó telkei a külterületi mezőgazdasági területből belterületi, művelés alól kivont, de a Körzeti Földhivatal által művelési ágnak megfelelő termelés folytatására kötelezett ingatlanok. Az ingatlanok a belterületbe vonás ellenére tehát hatósági kötelezés alapján a mai napig mezőgazdasági művelés alatt maradtak, illetve nem került bevezetésre víz, villany, csatorna, és gáz, mi több, közútról meg sem közelíthetőek. A Kúria Köf.5.021/2016/3. számú határozata szerint „A helyi önkormányzatoknak a telekadó mértékének meghatározása során tekintettel kell lenni a telkek – közművesítettségében, közúton történő megközelíthetőségében rejlő – értékére is.”

A fentieknél fogva a rendeletalkotási folyamat, az alapján az adóhatározat meghozatalának folyamata valamint a megalkotott rendelet kapcsán az indítványozó szempontjából eleve kizárt a törvény előtti egyenlőségnek (két adózót érint) illetve diszkrimináció tilalmának (nem mágocsi

illetőségű) megvalósulása. Indítványozó véleménye szerint a telekadó rendelet kifogásolt rendelkezései szankcionáló jellegűek (szankcionálják, hogy nem mágocsi illetőségűként 1 ha-nál nagyobb földtulajdona van) és diszkriminatívak, összességében olyan valós helyzetet eredményeznek, melyek nincsen összhangban az Alaptörvény hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó szakaszával, az egész Alaptörvény és a rendelet megalkotására felhatalmazó jogszabály szellemiségével, továbbá az általa megengedett adóztatási célok megvalósulását sem szolgálja.

A fentieknél fogva Indítványozó kéri, és indítványozza a telekadó rendelet 4. § -ának. az Alaptörvény XV. cikk (2) pontjába, a hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütközésének megállapítását. Mágocs Város Önkormányzat Képviselő-testületének a telekadóról szóló 10/2011 (VI.30.) önkormányzati rendelete 4. §-a alaptörvény-ellenességének kimondását, a rendelet ezen pontjainak az Abtv 41. § (1) bekezdése szerinti megsemmisítését, az egyedi alkalmazási tilalmának elrendelését, az Abtv. 45. § (2) bekezdésének megfelelően,

Alaptörvény XXIV. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Az Alkotmánybíróság a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját úgy foglalta össze – utalva a korábbi gyakorlatára –, hogy a tisztességes eljárás „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme úgy is bekövetkezhet, hogy nem áll fenn oksági kapcsolat a lényeges eljárási szabálysértés és az ügy konkrét kimenetele között, azonban az ügyféli jogok érvényesíthetősége olyan sérelmet szenved, amely az eljárás egészét és körülményeit figyelembe véve eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét.

Mágocs Város Önkormányzata a rendeletét és az alapján adóhatározatát az Önkormányzat Képviselő-testületének üléseiről szóló jegyzőkönyvek tanúsága szerint rosszhiszemű, nem alkotmányos, nem legitim céllal vagyis jogszabálysértő, tisztességtelen így az Alaptörvény XXIV. cikkébe ütköző módon hozta, ezáltal sérült az indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő joga. Mágocs Város Önkormányzat Képviselő-testülete üléseinek jegyzőkönyveiből egyértelműen kiolvasható, hogy a telekadó bevezetésével illetve a mentességi szabályok megfogalmazásával „a cél az, hogy az érintett ingatlanokra jelzálogot tudjanak bejegyezni.” A Baranya Megyei Kormányhivatal Törvényességi Osztálya tartotta a jegyzővel a kapcsolatot és „kérték, hogy csökkentsük az adó mértékét és a rendeletet módosítsuk úgy, hogy ne lehessen úgy értelmezni, hogy kimondottan az érintett személyek miatt lett bevezetve...” vagyis „Valószínűleg ezt úgy értelmezték, hogy ne látszódjék, hogy 2 személyről van szó a rendeletben.” A Baranya Megyei Kormányhivatal BAB/4/451-3/2013 számú törvényességi felhívása idézi a mágocsi polgármester válaszlevelét, melyből kiderül, hogy „az érintett területek tulajdonosai nem mágocsi lakhelyű ingatlanbefektetők” és az „adó kifizetése nem okozhat gondot”. Mindezeket elolvasva egyértelmű tehát, hogy a telekadó alól mentességet nem élvező telkek tulajdonosa két nem mágocsi illetőségű magánszemély. Indítványozó éppen két ilyen magánszemélyről tud: jómagáról, és közeli ismerőséről, akivel a telkeket vették.

Indítványozó nem tudja figyelmen kívül hagyni és az ellen kifogással nem élni, hogy egyedi helyi sajátosságok körében a telekadóval érintett telkek közül a mentességi szabály alapján adófizetési kötelezettség alól – az önkormányzati Képviselő-testületi ülések jegyzőkönyvei tanúsága alapján is – pusztán két, nem mágocsi illetőségű magánszemély nem mentesül, és úgy látja, hogy formailag

normatív jogforrásban az Önkormányzat egyedi kérdést szabályoz. Ugyanígy nem tudja az indítványozó figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a rendelet megalkotásának valódi célja – a mentességi szabály kidolgozása és annak gyakorlati érvényesülése alapján – az említett jegyzőkönyvek tanúsága szerint a két nem mágocsi illetőségű magánszemély ingatlanainak jelzáloggal terhelése, hosszabb távon az ingatlanok megszerzése – hiszen az Önkormányzat (egyébként áron aluli) vételi szándékát ki is fejezte.(L. F/18 és F/19. melléklet)

Indítványozó álláspontja szerint az önkormányzati telekadó rendelet és az alapjáni adóhatározat megalkotása során az Önkormányzat és Képviselő-testülete joggal való visszaélést, azon belül jogalkotói hatalommal való visszaélést valósított meg, mellyel megsértette az indítványozó Alaptörvény XXIV. cikkében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogát. A jogalkotó úgy gyakorolta a jogrend által számára biztosított jogot, hogy az (indítványozó véleménye szerint) a jogrend egésze által szem előtt tartott értékekkel, célokkal ellentétes – elfogadhatatlan, célszerűtlen, igazságtalan – eredményre vezetett. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a hatalommal való visszaélés tilalma az 1531/B/1991 számú, az 55/1993 valamint a 31/1998 számú határozataiban markánsan megjelenik, és az Alkotmánybíróság expressis verbis kimondta a jogalkotással való visszaélés tilalmát. Az Alkotmánybíróság 31/1998. (VI. 25.) AB határozatában megítélése szerint „alkotmányellenes az olyan rendelkezés is, amely amiatt ütközik az említett tilalomba, mert a jogalkotó valamely jogintézményt nem annak jogrendszeren belüli rendeltetése szerinti célra használt fel.”

Az 1531/B/1991. AB határozat az azon üggyel érintett, kifogásolt önkormányzati telekadó rendelet sérelmezett szabályait fenti alapon alkotmányellenesnek minősítette. Az ügy indítványozó ügyével számos ponton hasonlóságokat, mi több egyezőséget mutat:

- Az önkormányzat meg akarta szerezni az adóztatott ingatlanok tulajdonjogát (gazdasági lehetőségeinek bővítésére), de
- a tulajdonos nem mutatott hajlandóságot a tulajdonjog átengedésére, ezért
- a telekadó alól mentes jogosultak körét úgy határozták meg, hogy a szóban forgó tulajdonos ne kerülhessen a kedvezményezettek közé, és
- a képviselő-testület a rendeletet bizonyíthatóan szándékosan úgy alkotta meg, hogy a benne foglalt normatív szabályozás csak egy kört hozzon lényegesen hátrányosabb helyzetbe, így
- diszkriminatív az érintett jogalanyokra nézve.

Az azonosságok okán kérem a mágocsi telekadó rendelet meghozatala körülményeinek vizsgálatát a jogalkotói hatalommal való visszaélés tilalmába és mint ilyen a tisztességes eljárás követelményébe ütközés, illetve tisztességes eljáráshoz való jog megsértése miatt. Kérem, a jogalkotói hatalommal való visszaélés tilalmába ütközés alapján a Mágocs Város Önkormányzat Képviselő-testületének 10/2011.(VI, 30.) számú telekadóról szóló rendeletének 4. és 6.§-ának Alaptörvénybe ütközésének kimondását és ez alapján az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg, továbbá az Abtv. 45.§ (2) bekezdése alapján mondja ki az Alkotmánybíróság jelen eljárására okot adó egyedi ügyben való alkalmazásának tilalmát

Jelen indítvány mellékletét képező Mágocs Város Önkormányzatának képviselő-testületi üléseinek jegyzőkönyvei (F/15. és F/33. mellékletek) és a Baranya Megyei Kormányhivatal törvényességi felhívása (F/14. melléklet) bizonyítják, hogy a képviselő-testület jogalkotói hatalmával visszaélve az adó jogintézményét tisztességtelen, jogszabályba ütköző módon eszközül használta fel arra, hogy nagyobb nyomatókot adjon tulajdonszerzési szándékának. Ezt a célzatosságot támasztja alá az is, hogy az önkormányzati rendelet 10.000m²-ig telekadó kedvezményt biztosított, de a nem érintett tulajdonosoknak a földterület egésze után kell telekadót fizetnie.

A korábbiakban már jelzetten a Képviselő-testület a telekadó rendeletet úgy alkotta meg, hogy az adófizetésre valóban kötelezettek szűk kört, konkrétan két személyt érintenek, és ennek a

Képviselő-testület tudatában volt, mi több, a rendelet szándékosan és célzatosan került úgy megszövegezésre, hogy az adókötelezettek köre a valóságban csupán a két nem mágocsi illetőségű személyre terjedjen ki.

A fentiek alapján Indítványozó véleménye szerint a telekadó rendelet kifogásolt rendelkezései szankcionáló jellegűek és diszkriminatívak, összességében olyan valós helyzetet eredményeznek, melyek nincsenek összhangban a tisztességes eljárás Alaptörvényben rögzített követelményével, az egész Alaptörvény és a rendelet megalkotására felhatalmazó jogszabály szellemiségével, továbbá az általa megengedett adóztatási célok megvalósulását sem szolgálja. A rendelet megalkotásának körülményei jegyzőkönyvekkel bizonyítottan a joggal való visszaélés tilalmába ütköznek, és mindezen alapon a telekadó rendelet ebben az egyedi ügyben bizonyosan sérti a jogállamiság elvét is illetve nem felel meg a jogbiztonság követelményeinek.

Annak ellenére, hogy a Baranya Megyei Kormányhivatal BAB/4/451-3/2013 számú törvényességi felhívásában (F/14 melléklet) kimondta, hogy „A rendelet adómértéket megállapító 6. §-a, valamint a mentességet megállapító 4. §-a is, tekintettel a telekadóval érintettek szűk körére, törvénytörő, az a Hatv. 6. § c) pontjába ütközik”, a mágocsi Önkormányzat illetve Képviselő-testülete nem tett semmit a törvénytörő állapot megszüntetése érdekében, így a telekadó rendelet alapján a valóságban továbbra is két személy köteles a telekadó megfizetésére méghozzá úgy, hogy a diszkriminatív mentességi szabály alapján a teljes, vagyis a 10.000 m² alatti területük is adózik. Vagyis hiába a törvényességi felhívás, a Képviselő-testület tudatosan és szándékosan fenntartja a törvénytörő állapotot. 2013. 01. 29-i ülése jegyzőkönyvének (F/33. melléklet) tanúsága szerint –

_____ a Képviselő-testület megvizsgálta a csak a 10.000 m² feletti területet megadóztatásának esetét, még a befizetendő adót is kiszámolták, így ennek ismeretében, és ezért úgy döntöttek, hogy mégis a teljes területet adóztatják meg, annak ellenére, hogy korábban megállapítást nyert a jogszabályba ütközés.

A jogalkotói hatalommal szembeni fellépés az alkotmánybírói gyakorlat alapján lehetséges. A kulcsot a jogalkotói szándék elemzése jelenti, amelyet indítványozó a Pécsi Törvényszék előtt 3.K.700.126/2021, 3.K.700.153/2021, 3.K.700.154/2021 számú perekben már kifogásolt, illetve a jogalkotói szándék vizsgálatát kérte, de kérése megválaszolatlan, illetve a válasz hiánya indokolás nélkül maradt. Indítványozó kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot a jogalkotói szándék vizsgálatára, ahogy arra az Alkotmánybíróság már több alkalommal vállalkozott.

Indítványozó kéri és indítványozza, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság mondja ki, hogy Mágocs Város Önkormányzati Képviselő-testületének a telekadóról szóló 10/2011 (VI.30.) önkormányzati rendeletének 4. és 6. §-ának létrejötte sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, ezáltal Alaptörvény-ellenes, és mint ilyet, az Abtv. 41. § (1) bekezdése szerint semmisítse meg. Kéri továbbá, az egyedi alkalmazási tilalmának elrendelését, az Abtv. 45. § (2) bekezdésének megfelelően.

Alaptörvény XIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár. (2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

A mágocsi telekadó rendelet 6. §-a közművesített és közmű nélküli telkek tekintetében differenciálás nélkül azonos mértékű adóterhet ír elő. Azon kívül, hogy – a korábban vázoltak alapján – ez a rendelkezés diszkriminatív, a rendelet mentességi szabályával illetve a Helyi Építési Szabályzattal (HÉSZ) továbbá az illetékes Földhivatal 10.211/5/2007 ügyiratszámú (F/11. melléklet)

határozatában foglaltakkal együtt alkalmazva az indítványozó tulajdonost tulajdonjogának gyakorlásában messzemenőig korlátozza.

Indítványozó ██████████ ú telkei a mágocsi HÉSZ 22. §-a alapján a Roc Mágocs különleges övezetbe, azon belül turisztikai erdő övezetbe tartoznak. A HÉSZ 25. §-a (1) bekezdése szerinti turisztikai rendeltetésű erdők kizárólag a Roc Mágocs övezet területén található. Kizárólag az ezen a területen található „(6) a) kialakult telkek területe tovább nem osztható, b) a kialakult telkek szélességi mérete tovább nem csökkenthető, e) a beépítettség megengedett legnagyobb mértéke: 1%. A HÉSZ alapján a Roc övezet területén kívüli erdőtelkekre ezek a megkötések nem érvényesek. Felperes adózó fent említett két telke a HÉSZ szerint:

- (turisztikai) erdő – habár az Országos Erdőállomány Adattárában erdőként csak ██████████ hrsz-ú telek egy része szerepel, mint ilyen,
- a beépíthetősége pusztán 1% – de a Htv. alapján építési tilalommal összefüggő adómentesség nem vonatkozik rá, és
- az 1 % beépíthetőség csakis kilátótoronnyal építhető be – de a Htv. alapján építési tilalommal összefüggő adómentesség nem vonatkozik rá.

Indítványozó a tulajdonát képező telkeken építkezni nem jogosult, azok megosztása nem engedélyezett, hasznosítani kizárólag a korábbi mezőgazdasági művelési ágak megfelelően lehetséges, ugyanakkor mezőgazdasági művelésre tekintettel (1 ha-nál nagyobb belterületi telek) adófizetés alól mégsem mentesül. A telkek értékesítése az említett korlátozások melletti adófizetési kötelezettséggel együttesen szinte lehetetlen. Mindezeket az egyedi sajátosságokat továbbá a telkek közművesítetlenségét, közútról való meg nem közelíthetőségét figyelembe véve a telkek értéke és az adó mértéke nem összeegyeztethető. A Mágocsi Önkormányzat 2014-ben ilyen körülmények és 50 Ft/m² adóteher mellett 7,42 Ft/m² áron tett vételi ajánlatot gazdasági érdekei megvalósítása, a közeli iparterület bővítésének lehetővé tétele érdekében. Látható, hogy az Önkormányzat által meghatározott adómérték az Önkormányzat által ajánlott vételárral meghatározott telekértéket majdnem hétszeresen múlja felül.

Az Önkormányzat a HÉSZ mellett telekadó bevezetésével tulajdonjogának gyakorlásában ellehetetleníti az indítványozó telektulajdonost – az önkormányzat képviselő-testületi üléseiről szóló jegyzőkönyvek tanúsága szerint – azért, hogy a telkeket valamilyen módon megszerezhesse.

Az Önkormányzat eljárása tisztességtelen, a telekadó rendelet megalkotásának célja, módja és eredménye a tulajdonjog gyakorlásának közvetett korlátozásával sérti az Alaptörvény XIII. cikkét. Tekintettel arra, hogy a jegyző képviseli az az elsőfokú adóhatóságot és építésügyi hatóságot is, nem mondható, hogy a két hatóság nem tud egymás működéséről és rendeleteiről. Ugyanígy hivatalból ismeri a jegyző a telekadó rendelettel kapcsolatos képviselő-testületi hozzáállást és motivációt. Indítványozót lesújtja, hogy az önkormányzat törvényes működésének öreként a jegyző ezen Alaptörvény sértő folyamatokat elnézte

A szabályozásnak ez a módja, azaz az ingatlantulajdont korlátozó egyedi döntés jogszabályi formában való megjelentetése kizárja a fellebbezés és a bírósági felülvizsgálat benyújtásának lehetőségét, és ezáltal sérti a tulajdonvédelemre is garanciát nyújtó jogorvoslat érvényesülési lehetőségét, ahogy ezt az Alkotmánybíróság a 6/1994. (II. 18.) AB határozatában kifejtette.

Jelen indítvány mellékletét képező Mágocs Város Önkormányzatának Képviselő-testületi üléseinek jegyzőkönyvei bizonyítják, hogy a képviselő-testület jogalkotói hatalmával visszaélve az adó jogintézményét eszközül használta fel arra, hogy nagyobb nyomatékot adjon tulajdonszerzési szándékának.

Indítványozó kéri és indítványozza, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság mondja ki, hogy a Mágocs Városi Önkormányzat Képviselő-testülete a 10/2011.(VI.30) telekadó rendelet megalkotásának célja és módja sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) pontját a tulajdonjog korlátozásával ez által, alaptörvény ellenes és mint ilyet az Abtv. 41. § (1) bekezdése szerinti megsemmisítését, az egyedi, valamint általános alkalmazási tilalmának elrendelését, az Abtv. 45. § (4) bekezdésének megfelelően kezdeményezi.

Lényeges, az indítványozó tulajdonhoz való alapjogát és teherbíró képességének megfelelő közteherviseléshez fűződő alapjogát is sértő összefüggést indítványozó a következő szakaszban adja elő.

Alaptörvény XXX. cikk (1) Teherbíró képességének, illetve a gazdaságban való részvételének megfelelően mindenki hozzájárul a közös szükségletek fedezéséhez.

Az Alaptörvényi szabályozásban, és az Alkotmánybíróság gyakorlatában a közteherviselés elve magában foglalja az általánosság, az egyenlőség, az arányosság elvét, a fizetőképesség és a teherviselő képesség elvét és az elkobzó jellegű adók tilalmát. Az arányosság elve kettős jelentésű: egyrészt a teljesítőképesség szerinti adóztatás követelményét testesíti meg, másrészt a szabályozás során meg kell jelölni azt a gazdasági forrást, amihez igazodhat az elvonás. Az arányos közteherviselés elve alapján a befizetésre kötelezettek jövedelmi, személyi viszonyaira tekintettel kell lenni, ugyanakkor alapfeltétel, hogy a lakosság széles köre fizessen adót.

A telekadó rendelet mentességi szabálya az adózók széles körét teherviselő képességükre való tekintettel inkább mentesíteni óhajtja az adófizetési kötelezettség alól, amely eredményeként az adózók csupán szűk körére (2 személy) vonatkozik csak az adófizetési kötelezettség. A mágocsi telekadó bevétel a fentiek alapján e szűk, nem mágocsi illetőségű körtől származna oly módon, hogy olyanért is fizet, amiért a mágocsi illetőségűek nem.

Mágocs Város Önkormányzatának Képviselő-testülete mindenféle hatástanulmány vagy az adózók teherviselő képességének vizsgálata nélkül a tulajdonolt terület nagysága alapján „döntött” arról, mely adózók „milyen teherviselő képességgel rendelkeznek”, így arról, hogy az 1 Ha alatti tulajdon esetén „nem tudják” viselni a közterheket, de 1 Ha feletti tulajdon esetén már azt is kötelesek „viselni tudni”, amit más „nem tud”.

A Baranya Megyei Kormányhivatal 2013. március 19. napján kelt BAB/4/451-3/2013 sz. törvényességi felhívásának (F/14.melléklet) 2. pontja szerint „A polgármester ... tájékoztatása alapján 87 db beépítetlen terület van, melyből telekadó alá 21 db esik. A válaszlevélből az is kiderült, hogy az érintett területek tulajdonosainak – mivel azok nem mágocsi lakhelyű, ingatlan befektetéssel foglalkozó magánszemélyek, vagyoni és jövedelmi viszonyaikra való tekintettel – a testület véleménye szerint az adó kifizetése nem okozhat gondot. Így a képviselő-testület álláspontja alapján a településen bevezetett telekadó mértéke nem minősül aránytalannak, ezért a testület a telekadónak a rendelet 6.§-ában meghatározott mértékét nem módosította.”

A polgármester fenti válaszában téved, amikor az ingatlantulajdonosokat ingatlan befektetéssel foglalkozó magánszemélyekként mutatja be, és erre alapozva messzemenő következtetéseket von le vagyoni és jövedelmi viszonyaikra nézve, másrészt ezen nyilatkozatával is alátámasztja az Önkormányzat és Képviselő-testület vagyoni, foglalkozási, lakóhely szerinti alapon álló diszkriminatív hozzáállását és a telekadó rendelet mindezen alapokon álló diszkriminatív indíttatását és mivoltát. Indítványozó 2012-től kezdve minden hatósági és bírósági ügyben bemutatta, hogy az adó megfizetése teherbíró képességét meghaladja, megélhetését veszélyezteti, ellehetetleníti.

.A telekadó az indítványozó teherbíró képességét oly módon haladja meg, hogy ha indítványozó el is tudja adni a telkeit, az azokból befolyó összeg nem fedezné a kivetett adót

Ehhez szorosan kapcsolódik, hogy indítványozó telkei végrehajtás alatt álltak/állnak egy polgári peres eljárás kapcsán. Abban az ügyben a végrehajtó a 2020-ban kelt, „ingatlan becsérték közlése” című leveleiben a becsérték és a terület alapján visszszámolva a telkek értékét a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 140. §-a alapján a mágocsi jegyző által kiállított értékbizonyítvány alapján 250 Ft/m²-ben állapította meg. Habár az indítványozó igazságügyi szakértő igénybevétele miatt nem tudta kezdeményezni, a meghatározott becsértéket vitatta, azonban ezt a bíróság elutasította. Tekintettel az ingatlanárak 2019 óta tartó általános növekedésére és arra, hogy egy 2020-ban megállapított becsérték 250 forint/m² árat határoz meg az ingatlanok értékeként, belátható, hogy 2011-ben, a telekadó rendelet megalkotásakor a telkek értéke nem lehetett ugyanennyi. Indítványozó a korábbi keresetében (Pécsi Törvényszék részére) többféleképpen levezette, hogy ingatlanai négyzetméter-ára a 2014-ben, a telekadó rendelet meghozatalakor 100 Ft/m² ár körül mozoghatott, de indítványozó tisztában van azzal, hogy az ő számításai relevanciával nem bírnak.

Lényeges, az indítványozó tulajdonhoz való alapjogát és teherbíró képességének megfelelő közteherviseléshez fűződő alapjogát is sértő összefüggés azonban az alábbi:

Mágocs Város Önkormányzati Képviselő-testületének 8/2013. (IV.30.) számú rendelete 1. §-ában a telekadó mértékét 50 Ft/m² összegben állapította meg 2013. május 1-jei hatállyal. Ehhez képest, 2014. 04. 2-án kelt levelében (F/18. melléklet) az Önkormányzat a szóbanforgó telkek tekintetében kifejezte telek-visszavásárlási szándékát az eredeti eladási áron (7,42 Ft/m² áron), melyet 2014. 04. 16-án kelt levelében (F/19. melléklet) megerősített, azonban Indítványozó a telkeket nem kívánta eladni. Az Önkormányzat a telkeket gazdasági céljainak megvalósítása, a közeli iparterület bővítésének lehetővé tétele érdekében kívánta megvásárolni.

Indítványozó sérelmezi, hogy a telekadó rendelet az adót olyan mértékben állapította meg, hogy maga az adó az Önkormányzat által saját becslése szerint ajánlott vételárnak több mint hétszerese. Az Önkormányzat ezen lépését indítványozó önmagában sem tudja másként értelmezni, mint a hivatal helyzetével való visszaélésként, mellyel indítványozót rábírta volna telkei eladására. Hiszen, ha a telekadó magas, és indítványozó nem tudja megfizetni, a telkeit vagy eladja az – egyébként tisztességtelenül áron alul – ajánlatot tevő Önkormányzatnak, vagy az Önkormányzat jelzalogot jegyeztet be. Számszerűsítve: Indítványozó pl. egy 11.000 m²-es telke után (11.000x50=) 550.000 Ft adót fizetne csak egy évre, míg az Önkormányzat vételi ajánlata alapján pusztán egyszeri (11.000x7.42=) 81.620 Ft-ot kapna adásvétel címén. Az Önkormányzat ezen lépését indítványozó a később megismert képviselő-testületi ülések jegyzőkönyveinek ismeretében pedig abszolút nem tudja másként értelmezni, mint a Büntető törvénykönyv 305. § c) bekezdésével, amely bizonyítékként maguk a képviselő-testületi ülések jegyzőkönyvei szolgálnak. .

Amennyiben a telekadó mértékét az Önkormányzat 50 Ft/m²-ben állapította meg miközben a telkek értékét 7,42 Ft/m²-ben határozza meg, sérül a közös szükségletek fedezéséhez az Alaptörvény XXX. cikke szerinti teherbíró képességnek megfelelő hozzájárulás követelménye, illetve indítványozó ezzel kapcsolatos alapjoga.

Amennyiben az Önkormányzat azon érvelése, hogy a telekadó 50 Ft/m²-es mértéke megfelelő, mert a telkek értéke a telekadó mértékének megállapítása idején, tehát 2013-ban 250 Ft/m² piaci árnak felel meg, helytálló, akkor

- indítványozó ötévente kifizeti telkei árát úgy, hogy közben tekintettel azok korlátozott hasznosíthatóságára, az adóteher mértékére, a telkek megoszthatatlanságára és

infrastruktúrát nélkülöző tulajdonságára, indítványozó a telkeit az Önkormányzat szerinti piaci, azaz 250 Ft/m² áron értékesíteni valójában nem tudja;

- az Önkormányzat tudatosan használta volna ki indítványozónak az egyébként is diszkriminatív telekadó kivetés által kialakított méltánytalan helyzetét azáltal, hogy 7,42 Ft/m² vételárat ajánlott a telkekért.
- az Önkormányzat jegyzője 2020-ban – az indítványozó által biztosan nem tudott, csak sejtett üzleti-gazdasági okból – még mindig a 2013-ban érvényesnek tekintett piaci árat határozta meg a telkek becsértékeként.

A fentiekből kiderül, hogy az Önkormányzat a telkek piaci árát mindig az éppen aktuális érdeke szerint tekinti vagy alacsonyabbnak, vagy magasabbnak, és úgy hajlítja a helyzetet, hogy elérje a képviselő-testületi ülések jegyzőkönyvei által kimondott célját, vagyis módja legyen (adásvétel, jelzálog) visszaszerezni a telkeket. Ez az önkormányzati eljárás módja és a telekadó rendelet megalkotásának ezen körülményei – ti. hogy nem lehet tudni, hogy az Önkormányzat az 50 Ft/m² mértékű telekadó meghozatalakor mekkora telekárval kalkulált (valós hatástanulmány hiánya miatt), ami lényeges az adó konfiskáló jellegének megállapítása szempontjából – sérti a jogbiztonság elvét, a teherbíró képességnek megfelelő közteherherviselés elvét, a tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint a tulajdonhoz való jogot. Ez utóbbit azért sérti, mert az Önkormányzat az adómérték megállapításán keresztül közvetetten a telkek értékét is meghatározta, és felülvizsgálati kérelemben levezetett (F/10 melléklet) korlátozások általi limitált hasznosítási lehetőségek mellett telkei a gyakorlatban eladhatatlanná váltak – illetőleg a vevői pozíciót az önkormányzat a korlátozásokon és kivetett adón keresztül gyakorlatilag monopolizálta

Indítványozó kéri és indítványozza, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság mondja ki, hogy a Mágocs Városi Önkormányzat Képviselő-testülete a 10/2011.(VI.30) telekadó rendelet megalkotásának célja és módja sérti az Alaptörvény XXX. cikk (1) pontját ez által, alaptörvény ellenes és mint ilyen az Abtv. 41. § (1) bekezdése szerinti semmisítse meg. Az egyedi, valamint általános alkalmazási tilalmának elrendelését, az Abtv. 45. § (4) bekezdésének megfelelően az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke miatt kéri.

Alaptörvény B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

E szakasznál indítványozó több alapjogi sérelmet kifejt, amelyek mind egy irányba mutatnak: abba, hogy a telekadó rendelet kapcsán sérül az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése.

Az Alkotmánybíróság a 30/2012 (VII. 27.) AB határozatában kimondta, hogy az Alaptörvény és az Alkotmány azonosan deklarálja a jogállamiság klauzulát, ezzel állást foglalt az Alaptörvény hatályba lépését megelőzően hozott vonatkozó döntései további alkalmazhatóságával kapcsolatban. Az Alkotmánybíróság 31/1998. (VI. 25.) AB határozatában rámutat: A demokratikus jogállamokban – így hazánkban is – a joggal való visszaélés tilalmának érvénye nem szorítkozik egyetlen jogágra, hanem e tilalom – az egyes jogágak sajátosságaitól függő formában – az egész jogrendszerben érvényre jut, érvényesül a joggal való visszaélés tilalma a közjogban is, ahol e tilalom egyaránt irányadó a jogalkotó szervek, a jogalkalmazó szervek, illetőleg az ügyfelek magatartására.” Az említett tilalomnak az egész jogrendszerre kiterjedő általános érvénye közvetlenül az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdéséből – illetve ma az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből – vezethető le. Indítványozó álláspontja szerint az önkormányzati telekadó rendelet és az alapjáni adóhatározat megalkotása során az Önkormányzat és Képviselő-testülete joggal való visszaélést, azon belül jogalkotói hatalommal való visszaélést valósított meg, mellyel megsértette a jogállamiság elvét. A jogrend által számára biztosított alanyi jogát a jogalkotó úgy gyakorolta, hogy az a jogrend egésze által szem előtt tartott értékekkel, célokkal ellentétes – elfogadhatatlan, célszerűtlen, igazságtalan –

eredményre vezetett. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a hatalommal való visszaélés tilalma az 1531/B/1991 számú, az 55/1993 valamint a 31/1998 számú határozataiban markánsan megjelenik, és az Alkotmánybíróság expressis verbis kimondta a jogalkotással való visszaélés tilalmát. Az Alkotmánybíróság 31/1998. (VI. 25.) AB határozata megítélése szerint „mivel a joggal való visszaélés tilalmának forrása az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdése, alkotmányellenes az olyan rendelkezés is, amely amiatt ütközik az említett tilalomba, mert a jogalkotó valamely jogintézményt nem annak jogrendszeren belüli rendeltetése szerinti célra használt fel.”

Az 1531/B/1991. AB határozat az azon ügygel érintett, kifogásolt önkormányzati telekadó rendelet sérelmezett szabályait fenti alapon alkotmányellenesnek minősítette. Az ügy az indítványozó jelen panasszal érintett ügyével számos ponton hasonlóságokat, mi több egyezőséget mutat:

- Az önkormányzat meg akarta szerezni az adóztatott ingatlanok tulajdonjogát (gazdasági lehetőségeinek bővítésére),
- a tulajdonos nem mutatott hajlandóságot a tulajdonjog átengedésére,
- a telekadó mentességi jogosultak körét úgy határozták meg, hogy a szóban forgó tulajdonos ne kerülhessen a kedvezményezettek közé,
- a képviselő-testület a rendeletet bizonyíthatóan szándékosan úgy alkotta meg, hogy a benne foglalt normatív szabályozás csak egy kört hozzon lényegesen hátrányosabb helyzetbe,
- diszkriminatív az érintett jogalanyokra nézve.

Az azonosságok okán kérem a mágocsi telekadó rendelet mentességi szabálya megalkotásának körülményeinek vizsgálatát jogalkotói hatalommal való visszaélés tilalmába ütközés, és mint ilyen, alaptörvény-ellenessége miatt.

Az önkormányzati adórendelet célját a 2013. 04. 23-i képviselő-testületi ülés jegyzőkönyvének tanúsága szerint [REDACTED]

Jelen indítvány mellékletét képező Mágocs Város Önkormányzatának Képviselő-testületi üléseinek jegyzőkönyvei és a Baranya Megyei Kormányhivatal törvényességi felhívásai bizonyítják, hogy a képviselő-testület jogalkotói hatalmával visszaélve az adó jogintézményét eszközül használta fel arra, hogy nagyobb nyomatókat adjon tulajdonszerzési szándékának. Ezt a célzatosságot támasztotta alá az is, hogy az önkormányzati rendelet 10.000m²-ig telekadó kedvezményt biztosított, de a nem érintett tulajdonosoknak a földterület egésze, tehát az első négyzetméter után is telekadót kell fizetnie.

A korábbiakban már jelzetten a Képviselő-testület a telekadó rendeletet úgy alkotta meg, hogy az adófizetésre valóban kötelezettek szűk kört, konkrétan két személyt érintenek, és ennek a Képviselő-testület tudatában volt, mi több, a rendelet szándékosan és célzatosan került úgy megszövegezésre, hogy az adókötelezettek köre a valóságban csupán a két nem mágocsi illetőségű személyre terjedjen ki. Erről a célzatosságról, illetve a célt leplezni kívánó ötletelő megbeszélésről többek között a képviselő-testület 2013. 04. 23-i üléséről szóló jegyzőkönyv ad tanúbizonyságot, amely szerint [REDACTED]

A fentiek alapján indítványozó véleménye szerint a telekadó rendelet kifogásolt rendelkezései háttérében nem demokratikus, nem legitim, nem etikus indokok állnak, illetve az Önkormányzat eljárásának módja sem jogszerű, emellett összességében olyan valós helyzetet eredményez, mely nincsen összhangban az Alaptörvény hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó szakaszával, az egész Alaptörvény és a rendelet megalkotására felhatalmazó jogszabály szellemiségével, továbbá az általa megengedett adóztatási célok megvalósulását sem szolgálja. A rendelet megalkotásának körülményei jegyzőkönyvekkel bizonyítottan a joggal való visszaélés tilalmába ütköznek, sértik a tisztességes eljárás elvét, és mindezen alapon a telekadó rendelet ebben az egyedi ügyben bizonyosan sérti a jogállamiság elvét illetve ilyen alapon nem felel meg a jogbiztonság követelményeinek.

Annak ellenére, hogy a Baranya Megyei Kormányhivatal BAB/4/451-3/2013 számú törvényességi felhívásában (F/14. melléklet) kimondta, hogy „A rendelet adómértéket megállapító 6. §-a, valamint a mentességet megállapító 4.§-a is, tekintettel a telekadóval érintettek szűk körére, törvényt sértő, az a Hatv. 6. § c) pontjába ütközik”, a Mágocsi Önkormányzat illetve Képviselő-testülete nem tett semmit a törvényt sértő állapot megszüntetése érdekében, így a telekadó rendelet alapján a valóságban továbbra is két személy köteles a telekadó megfizetésére méghozzá úgy, hogy a diszkriminatív mentességi szabály alapján a teljes, 10.000 m² alatti területük is adózik. A Képviselő-testület 2013. 01. 29-i ülése jegyzőkönyvének tanúsága szerint –

(ebből is látszik, hogy csak két ügyfélről van szó) – a Képviselő-testület megvizsgálta a csak a 10.000 m² feletti területet megadóztatásának esetét, még a befizetendő adót is kiszámolták, így ennek ismeretében, és ezért úgy döntöttek, hogy mégis a teljes területet adóztatják meg.

A jogalkotói hatalommal szembeni fellépés az alkotmánybírói gyakorlat alapján lehetséges. A kulcsot a jogalkotói szándék elemzése jelenti, amelyet indítványozó a Pécsi Törvényszék előtti eljárásokban felvetett, de kérése megválaszolatlan, illetve a válasz hiánya indokolás nélkül maradt az eljáró hivatalok és bíróságok részéről. Indítványozó kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot a jogalkotói szándék vizsgálatára, ahogy arra az Alkotmánybíróság már több alkalommal vállalkozott, és a sérelmezett normák megsemmisítését.

Indítványozó bemutatja, hogy a Mágocs Város Önkormányzata által hozott telekadó rendelet jogszabályba ütközősége kapcsán a Baranya Megyei Kormányhivatal 2013. március 19-ig indítványozó/adózó kezdeményezésére többszöri törvényességi felülvizsgálatot tartott, és mindannyiszor megállapítást nyert a telekadó rendelet jogszabályba ütközése. Miután a 2013. 04. 23-i képviselő-testületi ülés jegyzőkönyvének tanúsága szerint Hönig Mária polgármester a Pénzügyi Bizottság elnökével közösen felkeresték a Baranya Megyei Kormányhivatal vezetőjét, a törvényességi felülvizsgálat a BAB/4/451-7/2013 számú iratával lezárult. E dokumentumban foglaltak szerint az Önkormányzat a törvényességi felhívást elfogadta, és a rendelet mentességi szabálya kapcsán 2013. októberi felülvizsgálati határidőt szabott magának. Ezt a határidőt a Baranya Megyei Kormányhivatal nem várta be, hanem a törvényességi felülvizsgálatot 2013. májusában (F/16. melléklet) (a polgármester és Pénzügyi Bizottság elnöke látogatását követően) lezárta. Az Önkormányzat a saját magára nézve szabott felülvizsgálati határidőt nem tartotta be, a rendelet felülvizsgálatát csak 2016. szeptember 27-én végezte el, melynek eredményeként a telekadó rendeletet „változatlanul hatályban tartja.”. Az indítványozó által a Pécsi Közigazgatási és

Munkaügyi Bíróságon (Pécsi Törvényszéken) kezdeményezett per – melyből a Pécsi Törvényszék három pert generált – ítélete 15. pontjának tanúsága szerint az alperes elsőfokú adóhatóság arra hivatkozott, hogy a 2015. év és azt követő évekre vonatkozó adóhatározatai tekintetében a 2014. évi adóhatározatra vonatkozó bírósági ítéletek „nem bírnak relevanciával, miután 2014. évi döntéseket bírálják felül.” Indítványozó véleménye szerint azonban a kérdéses relevancia fennáll annak okán, hogy a 2014. évre vonatkozó adóhatározat alapjául szolgáló adórendelettről megállapítást nyert annak jogszabály-ellenessége. Azzal, hogy az Önkormányzat a Baranya Megyei Kormányhivatal törvényességi felhívása ellenére a telekadó rendelet jogszabály-ellenességét nem szüntette meg, ugyanakkor inkább a következő évekre vonatkozóan hozott a változatlanul jogszabály-ellenes telekadó rendelet alapján adóhatározatokat, indítványozó álláspontja szerint az Önkormányzat kijátszotta messzemenőig megsértette a joggal való visszaélés tilalmát és a tisztességes eljárás elvét. Az Önkormányzat a törvényességi felhívásnak ráutaló magatartással (elfogadással és vizsgálati határidő tűzésével) látszólag megfelelt, azonban az ügy kormányhivatali lezárását követően a vizsgálatot a határidőhöz képest 3 éves csúszással és a jogszabály-ellenes állapot meg nem szüntetésével a törvényességi felhívás eredménytelen maradt. Sérült tehát indítványozónak az Alaptörvény XXIV. cikke szerinti ésszerű határidőn belüli ügyintézéshez való joga. A mágocsi Önkormányzat a Kormányhivatal megállapítása ellenére a mai napig alkalmazza a telekadó rendelet jogszabályba ütköző mentességi szabályát. Indítványozó véleménye szerint a fent leírtak súlyosan sértik a joggal való visszaélés tilalmát, a jogállamiság elvét és a jobbiztonság követelményét. Különösen sértik továbbá az indítványozó tisztességes hatósági eljárásához fűződő alapjogát is.

Az Alkotmánybíróság az 56/1991. (XI.8.) AB határozatában felhívta a figyelmet arra, hogy „a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.”. Indítványozó véleménye szerint az Önkormányzat mint elsőfokú adóhatóság kiszámítható módon akkor járt volna el, ha a törvényességi felhívásnak eleget téve a telekadó rendelet (mentességi szabályának) jogszabály-ellenességét megszünteti – nem pedig ennek mellőzésével újabb adóévekre határoz meg adót.

Indítványozó kéri és indítványozza, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság mondja ki, hogy a Mágocs Városi Önkormányzat Képviselő-testülete a 10/2011.(VI.30) telekadó rendelet megalkotásának célja és módja sérti az Alaptörvény B cikk (1) pontját ez által, alaptörvény ellenes és mint ilyet az Abtv. 41. § (1) bekezdése szerinti semmisítse meg. Az egyedi, valamint általános alkalmazási tilalmának elrendelését, az Abtv. 45. § (4) bekezdésének megfelelően az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke miatt kéri.

A Kúria megsemmisíteni kért végzése alaptörvény-ellenességének indokolása

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Indítványozó összefoglalóan előrebocsátja, hogy a Kúria végzése többek között azért tartalmaz lényegi, az ügy kimenetelére befolyással bíró pontatlanságokat és hiányosságokat, mert a Pécsi Törvényszék szintén lényegi, az ügy kimenetelére befolyással bíró pontatlanságokat, hiányosságokat tartalmazó és megválaszolatlan felperesi (indítványozói) felvetések nyomán indokolásában hiányos ítélete alapján, azon keresztül ismerte meg indítványozó ügyét.

A Pécsi Törvényszék ítéletét a Kúria Önkormányzati Tanácsának döntése alapján hozta meg, azonban a Kúria Önkormányzati Tanácsa (a továbbiakban KÖT) a Pécsi Törvényszék (e fejezetben a továbbiakban PT) indítványa alapján értékelte az ügyet. A KÖT Köf.5.025/2020/3. számú határozatának (a továbbiakban KÖT határozata) indokolása alapján az alkotmányjogi panasz indítványozója – abból kiindulva, hogy a KÖT a bírósági döntések indokolására vonatkozó jogszabályi követelménynek eleget tesz – úgy látja, hogy a PT nem tárta megfelelően a KÖT elé az ügyet, továbbá felperesi felvetései közül szelektálva fordult a KÖT-hoz.

Tekintettel a sorozatos pontatlanságokra és az indítványozó felperesi felvetéseinek szelektív megválaszolására, sérült a bíróságok indokolási kötelezettségére vonatkozó jogszabályi előírás, ezáltal kiüresedett az indítványozó jogorvoslathoz való alapjoga, és mindezzel összefüggésben sérült az indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoga.

Az Alaptörvényben rögzített jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelme jelen egyedi ügyben az ügy összetettségére figyelemmel egymástól elkülönülten nehezen adható elő, mert szorosan összekapcsolódik, ezért e két alapjoggal kapcsolatos indokolást indítványozó a következő szakaszban fejti ki, azonban minden ott leírt indok jelen szakaszra is érvényes.

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az alábbiakban az indítványozó tételesen mutatja be kifogásait a Kúria végzésének indokolásával kapcsolatosan, mely alapján minden pontban sérül indítványozó jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz való joga. Indítványozó megjegyzi, hogy a fent leírt összefüggő eljárások okán a kifogásai több eljárási szintű mélységig hatolnak:

- *A Kúria végzése indokolásának [3] pontja* szerint a PT ítéletének indokolása rögzíti, hogy a KÖT (i) a más jogszabályba való ütközés megállapítására irányuló indítványt elutasította, a (ii) telekadó rendelet kapcsán állított diszkrimináció pedig csak a telkek értékének bizonyítását követően lett volna vizsgálható.

A KÖT határozata [22] pontja alapján megállapítható, hogy (i) a PT a telekadó rendelet diszkriminatív voltának vizsgálatát csak az az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvénybe ütközés szempontjából indítványozta, holott felperes a kereseti kérelmében (F/10. melléklet) ennek kapcsán az Alaptörvény XV. cikkét is felhívta (F/10. melléklet 17. oldal), és hivatkozott a telekadó rendelet 4. §-ban foglalt mentességi szabályának diszkriminatív jellegére. Indítványozó kifogásolja, hogy kifejezett érvelése ellenére sem a PT, sem a KÖT, sem a Kúria a felülvizsgálat során nem érzékelte, vagy annak tudomásulvételét mellőzte, hogy ügyének alapjául egy az Alaptörvényt sértő jogszabály szolgál.

Ha el is fogadnánk, hogy (ii) a telekadó rendelet 6. §-ának diszkriminatív jellege csak a telkek értékének bizonyítását követően vizsgálható, a mentességi szabály tekintetében ez semmiképp sem áll meg, és nem képezheti a vizsgálat feltételét, hiszen telekértéktől függetlenül differenciál egyes telekterületek között.

- *A Kúria végzése indokolásának [4] pontja* rámutat, hogy a PT ítélete szerint az alperes 17 nappal túllépve hozta meg határozatát, valamint jogorvoslati tájékoztatása pontatlan volt, és ezek az egyes eljárásjogi jogsértések az ügy érdemére nem hatottak ki.

E megfogalmazásban az alábbiak ismeretében tetten érhető, hogy az indítványozó (felperes) jogorvoslathoz való joga apró lépésenként hogyan üresedik ki, hogyan ejtenek az egyes bírósági

fórumok a vizsgálódásuk köréből egy-egy lényeges részletet, vagyis hogyan nem tesznek eleget teljes körű és alapos indokolási kötelezettségüknek, hiszen:

A Kúria végzésével ellentétben a PT ítéletének [45] pontjában leírja, hogy a KÖT tételesen megvizsgálta az indítványban megjelölt szabálysértéseket. Ugyanakkor elolvasva a KÖT határozatának [11], [12] és [13] pontját látható, hogy a KÖT a város illetékességi területén működő kamara általi véleményezés hiánya, az előzetes hatásvizsgálat elvégzésére vonatkozó kötelezettség, az indokolási kötelezettség és a kellő felkészülési idő megsértésének sérelme közül csak az első kettőt „vizsgálta tételesen”. A KÖT határozatának [12] pontja megfogalmazásból, miszerint „a hatásvizsgálat elmaradása önmagában nem ad alapot a rendelet megsemmisítésére” érzékelhető, hogy a KÖT és véleménye alapján a PT is arra az álláspontra helyezkedett, hogy az egyes eljárásjogi jogsérelmek önmagukban nem adnak alapot a telekadó rendelet megsemmisítésére. Indítványozó mint jogállamban élő állampolgár nem érzi a jogbiztonságot tekintetben, hogy általában, de különösen ügyében vajon hány eljárásjogi szabály sérülhet, és mennyinek kellene még sérülnie, hogy bíróság előtt érvényesíthető lehessen a jogsérelem. Egyrészt kérdésként merül fel, hogy amennyiben az eljárásjogi szabályok önmagukban csak abban az esetben eredményezik a jogsérelem kapcsán a hatóság támadhatóságát, ha érdemi kihatással vannak az ügyre, milyen mérce alapján és milyen eredménnyel támadhatók az együttesen fennálló eljárási szabálysértések. Másrészt, indítványozó véleménye szerint az előzetes hatásvizsgálat és indokolási kötelezettség sérülése különös súllyal hat ki az egyedi ügy érdemére, hiszen indítványozó éppen azt kifogásolta a bíróságok előtt, hogy a telekadó megfizetésére csupán az adóalanyok szűk körére kötelezett. Az Önkormányzat Képviselő-testülete üléseinek jegyzőkönyvei szerint a Képviselő-testület meg sem vizsgálta, „mi lenne, ha a mágocsi lakosokra is kiterjedne az adófizetési kötelezettség.” Az előzetes hatásvizsgálat elmaradása érdemi kihatással volt az ügyre azért, mert a hatásvizsgálat szándékosan maradt el, hiszen ennek oka a képviselő-testületi ülések jegyzőkönyveiből levezethetően éppen az volt, hogy a képviselő-testület csak két személyt szándékozott megadóztatni, és ehhez nem volt szükség előzetes hatástanulmányra. Ugyanígy, az indokolási kötelezettség elmaradása is ugyanennek tudható be.

Összegezve, a Kúria a PT ítélete alapján, a PT a KÖT nem tételes vizsgálata alapján, a KÖT pedig a PT pontatlan, és nem minden az ügy érdeme szempontjából lényeges információ átadásával tett indítványa alapján értékelte az eljárási jogsérelmek ügybéli súlyát. Így történhetett, hogy egyik fórum sem vette figyelembe a hatóság telekadó rendelet megalkotására vonatkozó, a Képviselő-testületi ülések jegyzőkönyveivel bizonyítható jogszabályellenes és Alaptörvény-ellenes motivációit.

- *A Kúria végzése indokolásának [5] pontja* szerint a PT (i) úgy találta, hogy az adóhatóság bizonyítási és indokolási kötelezettségének eleget tett az adóhatározat meghozatala során, továbbá (ii) alaptalannak ítélte a felperes telekadó rendelettel kapcsolatban állított alapjogi sérelemre történő hivatkozást.

A Kúria végzésében (i) a PT ítéletének [63] pontjára hivatkozva kifejtette, hogy „az adóhatóság bizonyítási és indokolási kötelezettségének eleget tett, értékelte ki volt az ingatlan tulajdonosa, az ingatlan a telekadó hatálya alá tartozik-e, mekkora az ingatlan területe, illetve bármilyen kedvezmény vagy mentesség vonatkozik-e rá”, vagyis a például a felperes kereseti kérelmében előadott, az adóhatóság által objektíven nézve is egyértelműen figyelmen kívül hagyott, erdőterületre vonatkozó mentesség figyelmen kívül hagyása ellenére jogszabályszerűnek ismeri el az adóhatóság eljárását. Indítványozó ellentmondásként értékeli, hogy a Kúria végzésének [5] pontjában felrója a felperesnek, hogy a megelőző eljárásban nem hivatkozott arra, hogy az ingatlana nem osztható meg, azon változtatási tilalom áll fenn, és emiatt 50%-ban adómentes, így ennek vizsgálatát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény alapján mellőzte, miközben a PT ítéletének [62] pontjában maga a bíróság írja le, hogy az adóhatóság által hivatalosan ismert és köztudomású tényeket nem kell bizonyítani. Jelen egyedi ügy egyik lényegi eleme az, hogy az elsőfokú adóhatóság egybeesik az elsőfokú építésügyi hatósággal (jegyző), mi több, a jegyző az

Önkormányzat Képviselő-testületének tagja, annak ülésein részt vesz, a telekadó rendelet megalkotásának az ülésekről szóló jegyzőkönyvek tanúsága szerinti jogszabályellenes céljával és az eljárás jogszabályellenes módjával hivatalból ugyanúgy tisztában van, ahogy a kérdéses telkekre vonatkozó, Helyi Építési Szabályzatban lefektetett korlátozásai. Indítványozó a tisztességes eljárás elvébe ütközőnek tartja, hogy míg egyfelől a hibásan eljáró hatóság eljárását kifogástalannak értékelte a bíróság, addig egy adott lényegi, az ügy kimenetelét érdemben befolyásoló rész kérdésben szakmai partnere szavával ellentétben olyan hiányosságot ró fel az indítványozónak, melyről a kifogástalannak értékelt eljárást lefolytató hatóságnak hivatalból kellett volna tudnia, ezáltal indítványozónak nem kellett volna bizonyítania.

A Kúria végzésében arra hivatkozott, hogy (ii) a PT alaptalannak ítélte az állított alapjogi hivatkozást. Az ítélet [45] pontja tartalmazza az erre vonatkozó megállapításokat, azonban a PT valótlannul állítja, hogy „a felperes a keresetében nem tett olyan tényelődést, ami összefüggésbe hozható lenne” az Alaptörvény XV. cikkében rögzített alapjoggal. Indítványozó a kereseti kérelmében kifejtette, hogy a telekadó „rendelet 4. §-a sérti az arányos közteherviselést. Hiszen 1 ha alatt a telek adómentes... 1 ha felett az első m² is adózik, miáltal... a rendelet sérti az egyenlőség elvét.” A PT ítéletének ugyanezen pontja szól arról, hogy a telekadó rendelet diszkrimináló jellegét felperes az ingatlan forgalmi értékének hiányában nem tudta bizonyítani. Indítványozó véleménye szerint a mentességi szabály tekintetében semmiképp sem áll meg, hogy a diszkriminatív jelleg megállapításához szükséges feltétel a telek értékének megállapítása. Indítványozót lesújtja, hogy az egyes fórumok a mentességi szabály elolvasása után hivatalból nem – de még felperesi kifejtésre sem – észlelték az Alaptörvény-ellenességet, és nem jártak el ennek megfelelően.

- *A Kúria végzése indokolásának [12] pontjában* leírtak alapján sérül az indítványozó jogorvoslathoz fűződő joga, mert:

Az indokolás szerint a KÖT döntése köti mind az elsőfokú mind a felülvizsgálati bíróságot, és emiatt a telekadó rendelet jogszerűségének vizsgálata nem képezheti felülvizsgálat tárgyát. Azonban ahogy indítványozó feljebb kifejtette, a KÖT az elsőfokú bíróság, a PT indítványa alapján vizsgálta az ügyet, indítványozó pedig – abból kiindulva, hogy a KÖT a bírósági döntések indokolására vonatkozó jogszabályi követelménynek eleget tesz – úgy látja, hogy a PT nem tártá megfelelően a KÖT elé az ügyet, továbbá felperesi felvetései közül szelektálva fordult hozzá. Indítványozó a kereseti kérelmében (F/10.melléklet) hivatkozott az Alaptörvény XV. cikkének sérelmére (F/10. melléklet 17-20.oldal), az egyenlőség elvének sérülését kifejtette, erre azonban a PT nem reagált érdemben, a hivatkozott jogsérelem kapcsán az indokolást mellőzte. Ezért is fordult indítványozó felülvizsgálati kérelemmel a Kúriához. Tehát indítványozó ügyében az elsőfokú bíróság a KÖT-höz az indítványozó ráhatása nélküli tartalommal fordult (F/37.melléklet), a KÖT az alapján az indítvány alapján hozott egy döntést, amely nem válaszol meg egyes felperesi felvetéseket, a PT ehhez a felperesi szempontból hiányos döntéshez kötve van, és amikor a felperes felülvizsgálattal élne a hiányos döntés kapcsán, azt a választ kapja, hogy a felülvizsgálati bíróság kötve van a hiányos indítvány alapján meghozott hiányos döntéshez. Indítványozó önhibáján kívül a jogi útvesztő 22-es csapdájába esett, és egy nyilvánvaló, indítványozó számára rendkívüli jogsérelmet és a teljes anyagi csődöt meghaladó ellehetetlenülést eredményező Alaptörvény-ellenesség (diszkrimináció tilalma) kapcsán indítványozónak az Alaptörvényben foglalt másik, a jogorvoslathoz való alapjoga is kiüresedik.

Az indokolás szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelemben a jogerős ítélet jogszerűségi felülvizsgálatát végzi, ezért a felperes által megjelölt, közigazgatási eljárásra vonatkozó felperesi hivatkozásokat sem a befogadás, sem az érdemi elbírálás során nem vizsgálhatja. Ezzel kapcsolatban indítványozó megjegyzi, hogy felperesként a közigazgatási eljárásra vonatkozó hivatkozásait éppen a jogerős ítélet jogszerűsége/jogszerűtlensége kapcsán mutatta be felülvizsgálati kérelmében, a PT a vizsgálódása során figyelmen kívül hagyta az ügy érdemére kiható közigazgatási eljárásra vonatkozó kifogásokat. A PT nem vette figyelembe az előtte folyó

ügyben a közigazgatási eljárás akár büntetőjogi kategóriába is sorolható jogellenes, rosszhiszemű motívumát, mely szembe megy a jogági szabályokkal, azok és az Alaptörvény szellemiségével. A Kúria a közigazgatási eljárásra való felperesi hivatkozások ismerete nélkül meg sem tudná állapítani a PT ítéletének jogszerűségét, hiszen maga a közigazgatási eljárás képezte a PT előtt folyó per tárgyát. Indítványozónak a PT ítélete jogszerűtlensége bizonyítására előadott, a közigazgatási eljárással kapcsolatos érveinek befogadás és érdemi vizsgálat szempontjából való elutasítása sérti az indítványozó jogorvoslathoz való jogát.

- *A Kúria végzése indokolásának [16] pontjában* leírtak alapján sérül az indítványozó jogorvoslathoz fűződő joga, mert:

A Kúria nem indokolta, hogy a kereseti kérelemben foglalt, közigazgatási perrendtartásról szóló törvény 118. § a) bekezdés ab) alpontja alapján miért nem találta indokoltnak a kérelem befogadását. A Kúria a kérelem ab) alpont szerinti befogadásának elutasítását lényegében a jogszabály szövegének pusztán egy „nem bír” szókapcsolattal való kiegészítésével indokolta: „*nem bír különleges súllyal, illetve társadalmi jelentőséggel*”. Indítványozó úgy érzi, hogy jogorvoslathoz fűződő jogától a Kúria megfosztotta, hiszen az indokolás pusztán formai, érdemben a Kúria nem indokolta, miért látja úgy, hogy a felvetett jogkérdés „*nem bír különleges súllyal, illetve társadalmi jelentőséggel*”. A felvetett kérdés, vagyis a felperes telakadó-fizetési kötelezettsége jogszerűségének fennállása a jogorvoslatért folyamodó egyén szempontjából egyrészt azért bír különleges súllyal, mert az egyébként véleménye szerint jogszerűtlenül és pontatlanul kivetett adó megfizetése számára nagy nehézséget, teljes anyagi csődöt jelent, másrészt éppen azért is bír különleges súllyal, mert az ügy egyedi körülményeit figyelembe véve elmondható, hogy őt a mágocsi városvezetés és adóhatóság részéről egy jogszerűtlen, hatalmi pozícióval való visszaéléssel történt támadás érte, mely számos alapjogát és egyéb jogot sért. A felvetett kérdés mindemellett nemcsak az egyén szempontjából különleges súllyal, hanem társadalmi jelentőséggel is bír, hiszen a megalkotott, jelenleg is érvényes és hatályos jogszabály sem a megalkotásának bizonyított valódi célja tekintetében, sem tartalmilag nem felel meg a jogrendszer követelményeinek és az Alaptörvény szellemiségének. Hogy egy ilyen, bizonyítottan rosszhiszemű céllal és Alaptörvény-ellenes tartalommal létrejött jogszabály – megtámadása ellenére is – a mai napig alkalmazandó, aláássa a demokratikus jogállamiságot. Lényeges részlet, hogy a Baranya Megyei Kormányhivatal törvényességi vizsgálati eljárás keretében megállapította, hogy a telekadó rendelet 6. §-a jogszabállyal ellentétes, a jogszabály módosítására azóta sem került sor, hiába támadta az indítványozó bíróság előtt hivatkozva a Baranya Megyei Kormányhivatal állásfoglalására. (A PT más jogszabályba ütközés tekintetében mondta ki a jogszabálynak megfelelést.)

- *A Kúria végzése indokolásának [17] pontjában* leírtak alapján sérül az indítványozó jogorvoslathoz fűződő joga, mert:

A Kúria végzése indoklásának e pontban kifejti, hogy indítványozó a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján kérte kérelme befogadását, azonban „külön kifejtette, hogy nem indokolja” a befogadási okot. A Kúria hivatkozik a vonatkozó jogszabály által e tekintetben előírt indokolási kötelezettségére. Indítványozó álláspontja szerint indokolta a fenti jogszabályhely szerinti eljárási jogának valószínűsíthető sérelmével kapcsolatos befogadási okot: Indítványozó beadványában leírta, hogy a beadványa maga az indokolás, mert az ügy összetettsége okán lehetetlen egy-két mondatban összefoglalni a sérelmeit mint befogadási okot. Ahogy indítványozó feljebbi magyarázatában olvasható: Az ügy összetettsége, a több eljárási mélységig visszanyúló hibák, pontatlanságok, és figyelmen kívül hagyások, továbbá az egész eljárás alapját képező mágocsi telekadó rendelettel kapcsolatos indítványozói aggályok és a telekadó rendelet megalkotásának körülményei együttesen adják ki, levezetve mutatják meg az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegéseket. Indítványozó leírta, hogy így tudja indokolni a beadványát, vagyis az indoklása nem hiányzik. Miért is írta volna le indítványozó, hogy a beadvány maga az indokolás – ha nem akarta volna indokolni beadványát (amivel magának tesz rosszat),

ennyit sem írt volna le. Másfelől, a felülvizsgálati ügyekben jártas jogi képviselője bízott a Kúria szövegértelmezésében, és a fenti érvelés alapján javasolta a beadvány szövegét.

Alaptörvény B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

A fentiek alapján általánosságban elmondható, hogy a Kúria végzése sérti a jogállamiság és jogbiztonság elvét, hiszen a jogalanyok alappal bíznának abban, hogy az igazságügyi rendszer szereplői pontos, jogszabálykövető, igazságos, elfogulatlan és teljes értékben megalapozott, minden az ügyfél által felmerülő kérdésre kiterjedő döntést hoznak. A jogállamiság klauzulából kiolvasható jogbiztonság követelménye az Alkotmánybíróság következetes felfogása szerint azt jelenti, hogy a jogrendszer egésze, annak részterületei, valamint egyes szabályai világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekkel összefüggésben az Abtv. 28. § (2) bekezdése alapján vizsgálja meg a Kúria vonatkozó végzését valamint a felülvizsgálattal támadott Pécsi Törvényszék kapcsolódó ítéletét és az Abtv. 45. § (5) bekezdésben foglalt felhatalmazás alapján azokat semmisítse meg. Kérem, hogy a bírósági döntések 45. § (5) bekezdés alapján történő megsemmisítése esetén az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján semmisítse meg az azokhoz kapcsolódó első- és másodfokú hatósági eljárások során született döntéseket is.

A megsemmisíteni kért bírói döntések alaptörvény-ellenességének indokolása

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Az indítványozó de jure kimerítette jogorvoslati lehetőségeit az ügye kapcsán, azonban tekintettel az alábbiakra, az Alaptörvény által biztosított jogorvoslathoz való joga kiüresedett.

Indítványozó a Pécsi Törvényszék előtt kifogásolta a jogalkotói szándékot, illetve annak vizsgálatát kérte, de kérése megválaszolatlan, a válasz hiánya pedig indokolás nélkül maradt az eljáró hivatalok és bíróságok részéről. A Pécsi Törvényszéknek a per folyamán a felperesi kereset alapján meg kellett volna vizsgálnia az adóhatározatok alapját képező önkormányzati telekadó rendeletet, a telekadó rendelet és az adóhatározatok létrejöttének körülményeit, az adóhatározatokkal kapcsolatos felperesi felvetéseket, valamint a felperes bizonyítási indítványát, bizonyítékait, azonban a Pécsi Törvényszék „szemezgetett”, több felvetést figyelmen kívül hagyott, mind a hátrányos megkülönböztetéssel mind a magasabb szintű jogszabályba, adott esetben Alaptörvénybe való ütközéssel mind pedig a tisztességtelen eljárással kapcsolatos felperesi felvetések megválaszolatlanul maradtak és a döntések többnyire egyéb, kérdésekre összpontosítottak. A Törvényszék a válaszában hiányát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvényben foglalt kötelezettség ellenére nem indokolta, megsértve ezzel az Alaptörvény XXVIII. cikkében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogot.

- A Pécsi Törvényszék az ítéletében az ügy egyedi sajátosságainak vizsgálata nélkül tette magáévá azon alperesi álláspontot, hogy a 2014. évi (korábbi ügy) illetve a további adóévekre vonatkozó adóhatározatok külön ügyet képeznek, és az előbbi kapcsán hozott bírósági ítéletek „nem bírnak relevanciával, miután nem 2014. évi döntéseket bírálják felül.”. Indítványozó véleménye szerint azonban – mint ahogy azt felperesi keresetében bemutatta – a kérdéses relevancia az ügyek között fennáll annak okán, hogy a 2014. évre vonatkozó adóhatározat alapjául szolgáló adórendeletéről a Baranya Megyei Kormányhivatal

által többször (2012-ben és 2013-ban) megállapítást nyert annak jogszabály-ellenessége. Az Önkormányzat a Baranya Megyei Kormányhivatal törvényességi felhívása ellenére a telekadó rendelet jogszabály-ellenességét nem szüntette meg, ugyanakkor inkább a következő évekre vonatkozóan hozott a változatlanul jogszabály-ellenes telekadó rendelet alapján adóhatározatokat. A Törvényszék a felperes vonatkozó kérése ellenére nem vizsgálta ki az ügy ezen egyedi sajátosságát, vagyis azt, hogyan és miért kapcsolódik illetve bír relevanciával a korábbi ügyben is sérelmezett, törvényességi felhívás ellenében való eljárás. Ez a mulasztás az ügy kimenetelére szempontjából nagy jelentőséggel bír – hiszen az adóhatározatok meghozatalának alapjául szolgáló telekadó rendelet továbbra is jogszabályba ütközik, a Baranya Megyei Kormányhivatal által kimondottan diszkriminatív.

- A Pécsi Törvényszék sem a kereseti kérelemben foglaltak alapján nem vizsgálta, sem hivatalból az Alaptörvény 28. cikke alapján nem érzékelte az ügyben az Alaptörvénybe ütközőséget, illetve azt sem a Kúria felé, sem az Alkotmánybíróság felé nem jelezte. A Pécsi Törvényszék ítéletének indokolásában nem tér ki arra, hogy e felperesi felvetéseket miért mellőzte. Ezáltal az indítványozó ügye szempontjából kiemelkedő jelentőségű kérdésekben – az Alaptörvény XV., XXX., XXIV. cikkébe ütközés kérdéseiben – a jogorvoslat lehetségesen így sérült.

Az indítványozó felperesi keresetében kifogásoltak és kértek ellenére nem történt kiterjesztett, tényellenőrző vizsgálat a képviselőtestületi döntéshozattal, annak valódi céljával illetve azzal kapcsolatban, hogy valójában leplezett egyedi rendelkezést „csomagolt-e” a képviselőtestület normatív erejű rendeletbe.

Tekintettel arra, hogy korábbi ügyben más fórumon már megállapítást nyert az önkormányzati telekadó rendelet magasabb szintű jogszabályba ütközése – de módosítására mégsem, további változatlan alkalmazására azonban mégis került sor – illetve arra, hogy az önkormányzati képviselő-testületi jegyzőkönyvek indítványozó véleménye szerint egyértelműen felvetik az illegitimitás problémáját, de ennek vizsgálatára szintén nem került sor, az indítványozó felperes adózó jogkeresése során Magyarországon, mint demokratikusan működő jogállamban valódi jogorvoslat nélkül maradt. Különösen aggasztó ez ügy, hogy a Bíróságok számára bemutatott anyagi helyzetét tekintve már a jogorvoslat keresése is nagy anyagi nehézségbe ütközött (pervesztességét követően pedig jogkeresését még „szankcionálták” is perköltség megfizetésével).

Indítványozó kéri és indítványozza, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság mondja ki, hogy a Pécsi Törvényszék eljárásával kiüresítette az indítványozó jogorvoslati jogát, ezzel megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) pontját, és e sértés okán a Pécsi Törvényszék ítélete alaptörvény ellenes és mint ilyet az Abtv. 43. § (1) bekezdés szerint a döntést semmisítse meg.

Indítványozó kéri és indítványozza, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a Pécsi Törvényszék megsemmisített döntéséhez kapcsolódó, a döntésével felülvizsgált hatósági döntéseket az Abtv. 43.§ (4) bekezdése alapján semmisítse meg

Indítványozó kéri, és indítványozza, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság az alaptörvény-ellenes Pécsi Törvényszéki ítélethez kapcsolódó Kúria felülvizsgálati végzést az Abtv. 43.§ (1) bekezdés szerint semmisítse meg. .

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját úgy foglalta össze – utalva a korábbi 6/1998. (III. 11.) gyakorlatára –, hogy a tisztességes eljárás (fair trial) „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének

és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme úgy is bekövetkezhet, hogy nem áll fenn oksági kapcsolat a lényeges eljárási szabálysértés és az ügy konkrét kimenetele között, azonban az ügyféli jogok érvényesíthetősége olyan sérelmet szenved, amely az eljárás egészét és körülményeit figyelembe véve eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét.

Indítványozó a keresetlevelében a jogalkotói szándék vizsgálatát kérte, mert az közvetlenül befolyásolja ügye kimenetelét, azonban kérése megválaszolatlan, illetve a válasz hiánya indokolás nélkül maradt az eljáró Pécsi Törvényszék részéről. A Pécsi Törvényszéknek a kereset alapján vizsgálnia kellett volna az aktusok egymásra épülését és kapcsolatát. Vizsgálnia kellett volna a hatóságok döntéshozatali eljárásának módját, a határozatok keletkezésének körülményeit, azok indítékait és céljait – különösen azért, mert ezt indítványozó minden alkalommal bizonyítékkal alátámasztva kifogásolta. A hatályos eljárási szabályok szerint figyelemmel a kérelemre a bírósági ítéletben ezekről az indoklásában is számot kellett volna adnia.

Az indokolási kötelezettség alkotmányos minimuma két alapvető követelményt támaszt a bíróságokkal szemben a felek által előterjesztett, az ügy lényeges kérdéseit érintő észrevételeket, bizonyítékokat érintően. A bíróságnak egyfelől figyelembe kell vennie, azaz mérlegelnie kell ezeket az észrevételeket. Másfelől, a mérlegelés eredményének indokairól számot kell adnia a döntésében. Az előbbi követelmények tényleges érvényesüléséről pedig csak akkor beszélhetünk, ha azok az írásba foglalt bírói indoklásból egyértelműen kitűnnek. Az alkotmányos elvárások rögzítésénél az Alkotmánybíróság visszatérően hangsúlyozza, hogy ez a kötelezettség a jogvita szempontjából lényeges, az ügy kimenetelét érdemben befolyásoló kérdésekre vonatkozik. 7/2013. (III. 1.) AB határozat

9/2017 (IV. 18.) AB határozat szerint feltétlenül teljesülnie kell, hogy „az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják.”

Azzal, hogy a Törvényszék ítéletében nem reagált egyes felperesi kérésekre, illetve, hogy a válasz hiányát nem indokolta, megsértette az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.

Indítványozó véleménye szerint sérült a tisztességes eljáráshoz való joga az alapján is, hogy a Pécsi Törvényszék egy felperesi keresetből három pert generált ügy és annak ellenére, hogy indítványozó bemutatta hátrányos jövedelmi és vagyoni helyzetét. Ezt támasztja alá az is, hogy indítványozó jogi képviselő segítségét a per(ek) során igénybe venni anyagi nehézségek okán nem tudta. Indítványozó sérelmezi, hogy az eljárás nem koncentrált, ezáltal nem költségtakarékos, és így a tisztességes eljárás elvébe ütközik.

A felperes egyetlen beadványából, jogorvoslati kérelméből, 3 db per született. Ennek indokát felperes csak az ítéletből tudta meg: „a kérelem nem köti a bíróságot, illetve az ügy nagy terjedelme miatt az egyesítés okszerűtlen lett volna.” Felperes véleménye szerint, az ügy terjedelme nem akkora, hogy az a koncentrált eljárást kizárja, mi több, az ügy pusztán helyrajzi számok alapján való felosztása a terjedelmet nem csökkenti, hiszen a felperes kifogásai mindhárom helyrajzi számú telekre egyformán érvényesek, egyes esetekben némi specializáció mellett mindre egyöntetűen vonatkoznak, továbbá az ítéletek indokolásai is kb. 60 bekezdésben szó szerint megegyeznek. Ezek okán jelen panasz is a három perhez kapcsolódóan háromszor, szinte szó szerint egymással megegyező formában kerül beadásra.

A Pécsi Törvényszék eljárása megnehezítette a jogi képviselő nélkül eljáró felperes indítványozó azonnali jogvédelem iránti kérelmének való érvényszerzést is, mert azt csak a Kúria Kpkf.V.39.463/2020/2 számú másodfokú felülvizsgálati végzése (F/26. melléklet) adta meg.

Az eljárás nem volt költségtakarékos, mert a felperes jogorvoslati kérelmét követően három külön perre osztott eljárás háromszorosára növelte a tárgyalási időt, a bírósági adminisztrációs jellegű munkákat, a bírósági postaköltséget, felhasznált papír mennyiséget, raktározási költség és ezzel még környezetet is károsít, felperes anyagi helyzetét jelentősen terhelte (háromszoros fénymásolási költség, postai költség, munkaidő ráfordítás, stb.). Felperes pervesztessége esetén többszörös perköltség, felperes felülvizsgálati kérelem beadás esetén/miatt esetlegesen többszörös illetékfizetési kötelezettség terheli. Felperes permegosztásra vonatkozó kifogását és az ezzel kapcsolatosan a tisztességes eljárás sérelmének aggályát erősíti (F/42. melléklet), hogy a Pécsi Törvényszék a Kúria Önkormányzati Tanácsának megkeresését egy beadványban intézte, és az Önkormányzati Tanács is egy döntést hozott az ügyben, tehát a bírósági fórumok egymás között már alkalmazták az ésszerűség, költség- és időtakarékosság elvét. Függetlenül attól, hogy a felperes vagy az alperes-e a pervesztes fél, a Pécsi Törvényszék az eljárás három részre bontásával kizárólag az ügyfelek hátrányára járt el, ami a tisztességes eljárás elvébe ütközik. A Pécsi Törvényszék indítványozó (felperes) perek egyesítésére vonatkozó kérését a 3.K.700.257/2020/9/I számú végzésével mindenféle indokolást nélkülözve elutasította. Az indokolás hiánya ez esetben is sérti indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogát. (Mindennek okán indítványozó jelen tartalmú alkotmányjogi panaszt is a három per és felülvizsgálat miatt háromszor kénytelen benyújtani ennek minden fizikai és anyagi vonzatával, ami nem melleleg a környezetre is káros.)

Mindezek alapján az eljárás az indítványozó sérelmezi a fentieket, mert a költségmentesség iránti kérelmében szereplő vagyoni helyzete teljes mértékben figyelmen kívül maradt, és mert a bíróság a jogi képviselő nélkül eljáró felet a perbeli eljárásával (3 per; iratokat kér be, melyeket nem vesz figyelembe pl: önkormányzati testületi ülések jegyzőkönyve, erdőkimutatás) csak még nehezebb körülmények közé taszította. A Pécsi Törvényszék a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 2. § (2) bekezdésében foglaltak megsértésének útján az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakba ütköző módon járt el, ezáltal sértve indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő jogát.

Indítványozó kéri és indítványozza, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság mondja ki, hogy a Pécsi Törvényszék eljárásával megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) pontját, és e sértés okán a Pécsi Törvényszék ítélete alaptörvény-ellenes és mint ilyen az Abtv. 43. § (1) bekezdés szerint a döntést semmisítse meg. Indítványozó kéri és indítványozza, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a Pécsi Törvényszék megsemmisített döntéséhez kapcsolódó, a döntésével felülvizsgált hatósági döntéseket az Abtv. 43.§ (4) bekezdése alapján semmisítse meg.

Indítványozó kéri, és indítványozza, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság az alaptörvény-ellenes Pécsi Törvényszéki ítélethez kapcsolódó Kúria felülvizsgálati végzést az Abtv. 43.§ (1) bekezdés szerint semmisítse meg.

Alaptörvény B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

A fentiek alapján általánosságban elmondható, hogy a Pécsi Törvényszék sérti a jogállamiság és jogbiztonság elvét, hiszen a jogalanyok alappal bíznának abban, hogy az igazságügyi rendszer szereplői pontos, jogszabálykövető, igazságos, elfogulatlan és teljes értékben megalapozott, minden az ügyfél által felmerülő kérdésre kiterjedő döntést hoznak. A jogállamiság klauzulából kiolvasható jogbiztonság követelménye az Alkotmánybíróság következetes felfogása szerint azt jelenti, hogy a jogrendszer egésze, annak részterületei, valamint egyes szabályai világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekkel összefüggésben az Abtv. 28. § (2) bekezdése alapján vizsgálja meg a Kúria vonatkozó végzését valamint a felülvizsgálattal támadott Pécsi Törvényszék kapcsolódó ítéletét és az Abtv. 45. § (5) bekezdésben foglalt felhatalmazás

alapján azokat semmisítse meg. Kérem, hogy a bírósági döntések 45. § (5) bekezdés alapján történő megsemmisítése esetén az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján semmisítse meg az azokhoz kapcsolódó első- és másodfokú hatósági eljárások során született döntéseket is.

Összefoglalás

A fentiekre tekintettel kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy panaszomat befogadni, érdemben megvizsgálni, és az Alaptörvény szellemiségéből fakadó és annak megfelelő döntést hozni szíveskedjék.

Kérelmem az Abtv. 29. §-a szerint bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést is bemutat. Ez utóbbi kapcsán a fontosság és jelentőség nemcsak az indítványozó saját érdekéből, hanem egy általánosabb jellegű körülménytől is ered, hiszen az ügy központi eleme, a telekadó rendelet 4. §-a valamint 6. §-a, és egyáltalán a telekadó rendelet meghozatalának informális – vagyis nem szorosan az eljárásjogi hanem a rejtett, mögöttes de bizonyított – módja és körülményei az Alaptörvénnyel összeegyeztethetetlenek, és egy demokratikus jogállamban elfogadhatatlanok

Az indítványozó tájékoztatásul közli, hogy hasonló tartalmú panaszt terjeszt elő az alábbi ügyszámú perek mindegyikében.

- Kúria Kfv.I.35.251/2021 és a kapcsolódó Pécsi Törvényszék 3.K.700.126/2021
- Kúria Kfv.I.35.250/2021 és a kapcsolódó Pécsi Törvényszék 3.K.700.153/2021.
- Kúria Kfv.I.35.254/2021 és a kapcsolódó Pécsi Törvényszék 3.K.700.154/2021

3. Nyilatkozatok és mellékletek

Nyilatkozat arról, ha az Indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését:

Alulírott indítványozó kijelenti, hogy a Pécsi Törvényszéken, mint elsőfokú bíróságon nem kezdeményezte az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nyilatkozat az Indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról:

Alulírott indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére és 56. § (1)–(2) bekezdéseire tekintettel az Abtv. 26-27. §-ai alapján benyújtott alkotmányjogi panasz esetében az indítványban foglalt alkotmányossági kérelem lényegének alkotmánybírósági honlapon való közzétételéhez hozzájárul. Az Indítványozó a személyes adatainak közzétételéhez hozzájárul, azonban személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Az alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek):

F/0) Mágocsi Telekadó rendelet